กลุ่มงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๗ ถนนพระรามที่ ๖
แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร/โทรสาร ๐๒-๒๖๕-๖๕๗๒

QR Code

คู่มือคำอธิบายประกอบ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คู่มือคำอธิบายประกอบ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

AW A5-3 ALL.indd 1 28/8/2561 12:20:34

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ ๑	บทนำ	๓
ส่วนที่ ๒	ขอบเขตตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๙
ส่วนที่ ๓	รายละเอียดและคำอธิบายของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	๑๑
เรื่องน่ารู้		๔๒
กฎหมายอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง		๔๕
ภาคผนวก		๖๑
	• ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๒
	• พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๘๘

ส่วนที่ ๑
บทนำ

พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความยาวประมาณ ๑๑๕ กิโลเมตร เป็นบริเวณที่มีความสำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญของประเทศบริเวณหนึ่ง เนื่องด้วยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยประกอบด้วยแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ วัยอ่อน ป่าชายเลนและชายหาดที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคตะวันตก

ในอดีตที่ผ่านมา ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวพัฒนาจนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้การพัฒนาเกินขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีอยู่ นำมาซึ่งปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในทุกรูปแบบ อีกทั้งส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีอยู่เดิมมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในเมืองและพื้นที่ชายหาด อันได้แก่ ปัญหาน้ำเสียจากชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การก่อสร้างโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่ ตลอดจนปัญหาการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อนนั้น ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้การกัดเซาะชายฝั่งซึ่งมีอัตราความรุนแรงและเป็นไปได้ง่ายมากขึ้น การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและความเสื่อมถอยของสิ่งแวดล้อมนี้ได้กลายเป็นภาวะคุกคามที่ส่งผลสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในขณะนั้น) เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวไว้แต่เบื้องต้น เพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนา จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีจนถึง ตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

จากการติดตามผลการดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ตลอดระยะเวลาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา กลไกดังกล่าวมีความสัมฤทธิ์ผลโดยสามารถลดระดับความรุนแรงของความเสื่อมโทรมที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงได้ ตลอดจนหลายฝ่ายเห็นว่าสามารถคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ แต่อย่างไรก็ตาม กลไกการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ เป็นมาตรการชั่วคราวที่นำมาใช้แก้ไขปัญหาในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การดำเนินการด้วยวิธีอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งที่ผ่านมาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีลักษณะเป็นการเฉพาะเรื่องเพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป สภาพการณ์การพัฒนาและการเติบโตต่าง ๆ ของพื้นที่ได้เปลี่ยนไปควบคู่กับปัญหาการคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ตามมา จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงจำเป็นต้องประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่อไปอีกระยะหนึ่งดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลบังคับใช้ ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และได้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวออกไปอีก ๓ ปี

จากเหตุผลการสิ้นสุดบังคับการใช้ประกาศฯ ประกอบกับปัจจุบันภาครัฐได้มุ่งสร้างฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต้องมีการพัฒนาเมือง ขยายการเติบโตด้านการท่องเที่ยวและด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น และทำให้เกิดปัญหาการคุกคาม และความเสื่อมโทรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมา ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสม ครอบคลุมและป้องกันสถานการณ์การคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในหลาย ๆ ประเด็น นำการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมประเด็นใหม่ ๆ ที่ควรส่งเสริม สนับสนุนเข้ามากำหนดเป็น

มาตรการ และกำหนดมาตรการให้มีลักษณะเป็นการนำไปสู่การปฏิบัติที่ครบกระบวนการ เพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาในปัจจุบัน โดยได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เป็นระยะเวลา ๕ ปี

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกลไกทางกฎหมายอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูสภาพความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกันเหตุแห่งความวิกฤตในด้านต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นในพื้นที่นี้ เพื่อให้การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะส่งผลให้การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานที่ยั่งยืน ตลอดจนป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่มิให้เสื่อมสภาพลงไป

เจตนารมณ์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๑.๑ เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๒ เพื่อป้องกันเหตุแห่งปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ มิให้กลับมาอีก ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๑.๓ เป็นกฎหมายและมาตรการเสริมกฎหมาย ระเบียบ ตามกฎหมายอื่น ๆ ในการป้องกัน รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษาและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ข้อกฎหมาย

การออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีมาตราที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่ายหรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า “ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้นให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น”

มาตรา ๔๕ บัญญัติว่า "ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันทีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

๒. การดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า "ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์ หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา ๔๕ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙"

มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า "เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้น อาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้”

๓. บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๙๙ บัญญัติว่า “ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ **ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ**”

ส่วนที่ ๒

ขอบเขตตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ครอบคลุมพื้นที่ ดังนี้

๑. ขอบเขตพื้นที่ทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่

- พื้นที่บางส่วนภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕ เฉพาะในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร ตั้งแต่ตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ลงไปทางด้านใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนถึงสุดเขตตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- พื้นที่บางส่วนภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่ด้านเหนือเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน ลงไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนถึงสุดเขตตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒. ขอบเขตพื้นที่ทางด้านทิศเหนือ ด้านตะวันตก และด้านใต้ ได้แก่

- แนวเขตตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความใน พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดให้ท้องที่เขตอำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน กับอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

ด้านเหนือ ได้แก่ แนวเขตตำบลบางตะบูน

ด้านตะวันตก ได้แก่ แนวเขตตำบลบางตะบูน ตำบลบางตะบูนออก ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว ตำบลแหลมผักเบี้ย ตำบลหาดเจ้าสำราญ ตำบลหนองขนาน ตำบลปึกเตียน ตำบลหนองศาลา ตำบลบางเก่า เทศบาลเมืองชะอำ (ตำบลชะอำ) เทศบาลเมืองหัวหิน (ตำบลหัวหินและตำบลหนองแก) ตำบลปากน้ำปราณ

ด้านใต้ ได้แก่ แนวเขตตำบลปากน้ำปราณ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
จังหวัดเพชรบุรี	อำเภอบ้านแหลม	ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลบางตะบูน ตำบลบางตะบูนออก ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว และตำบลแหลมผักเบี้ย
	อำเภอเมืองเพชรบุรี	ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลหาดเจ้าสำราญ และตำบลหนองขนาน
	อำเภอท่ายาง	ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลปึกเตียน
	อำเภอชะอำ	ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลหนองศาลา ตำบลบางเก่า และตำบลชะอำ (เฉพาะเขตเทศบาลเมืองชะอำ เท่านั้น)
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	อำเภอหัวหิน	ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหัวหินและตำบลหนองแก (เฉพาะเขตเทศบาลเมืองหัวหิน เท่านั้น)
	อำเภอปราณบุรี	ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของตำบลปากน้ำปราณ

ส่วนที่ ๓

รายละเอียดและคำอธิบายของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วยมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวม ๒๗ ข้อ ได้แก่

วรรคแรก

เป็นการอธิบายถึงฐานกฎหมายในการดำเนินการออกประกาศกระทรวงฉบับนี้ โดยใช้มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเมื่อพื้นที่เข้าข่ายตามมาตรา ๔๕ แล้ว การออกประกาศกระทรวงฯ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ จึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่นั้นได้

ข้อ ๑ เป็นบทให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งได้แก่

(๑) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอ

ท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ข้อ ๒ เป็นการกำหนดคำนิยามศัพท์ตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน และลดการเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งตามประกาศฯ ฉบับนี้ คือ

"แนวชายฝั่งทะเล" หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

"แนวชายฝั่งทะเล" *อ้างอิงมาจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งได้กำหนดความหมายไว้ในกฎกระทรวง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร บางชนิดหรือบางประเภทในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดแนวชายฝั่งทะเล ประกอบกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ มีการกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับอาคาร ดังนั้น จึงยึดถือความหมายเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้ และหน่วยงานปฏิบัติในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สามารถหาแนวชายฝั่งทะเลดังกล่าวได้โดยตามหลักวิชาการแล้วสามารถคำนวณหาได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น หมุดระดับและข้อมูลย้อนหลังของระดับน้ำทะเลในพื้นที่เพื่อมาหาค่าเฉลี่ย*

ข้อ ๓ เป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเขตที่มีกฎหมายใช้บังคับอยู่แล้ว (เขตอนุรักษ์ และเขตควบคุมมลพิษ) เพื่อเป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่

(๑) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ **เฉพาะในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร เริ่มตั้งแต่ด้านเหนือสุดของตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ลงไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี**

(๒) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ **เริ่มตั้งแต่ด้านเหนือสุดของตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน ลงไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

แผนที่แนบท้ายประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมง
ในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2550

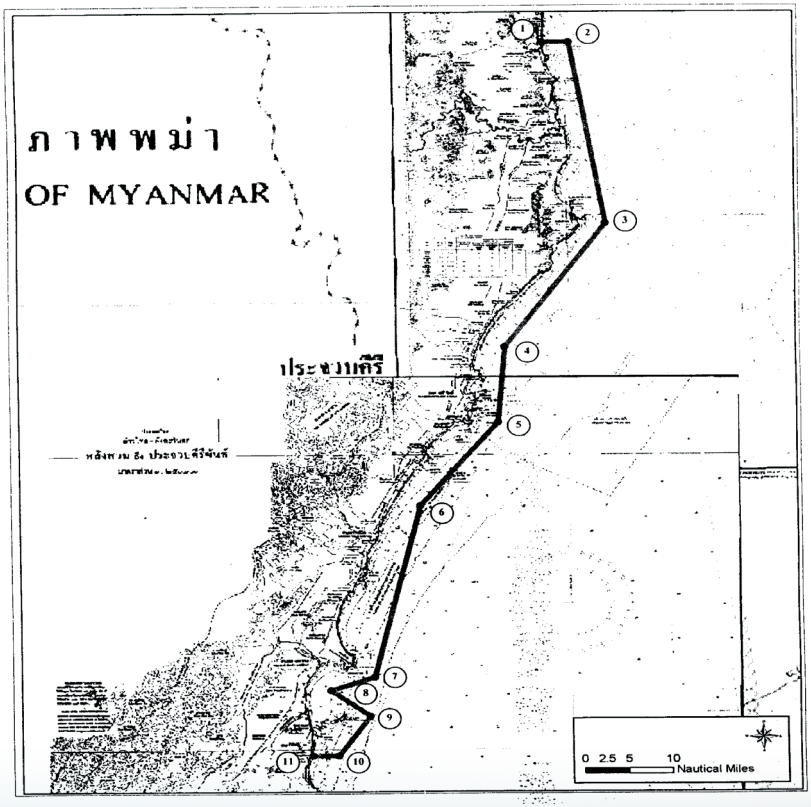

ที่มา : http://www.fisheries.go.th/management/law/PAMONG86.pdf

(๓) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดให้ท้องที่เขตอำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหินกับอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ **เฉพาะในพื้นที่ตำบลบางตะบูน ตำบลบางตะบูนออก ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว และตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม ตำบลหาดเจ้าสำราญ และตำบลหนองขนาน อำเภอเมืองเพชรบุรี ตำบลปึกเตียน อำเภอท่ายาง ตำบลหนองศาลา ตำบลบางเก่า และเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน และตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

แผนที่ท้าย

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

เรื่อง กำหนดให้ท้องที่เขตอำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

และอำเภอหัวหินกับอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตควบคุมมลพิษ

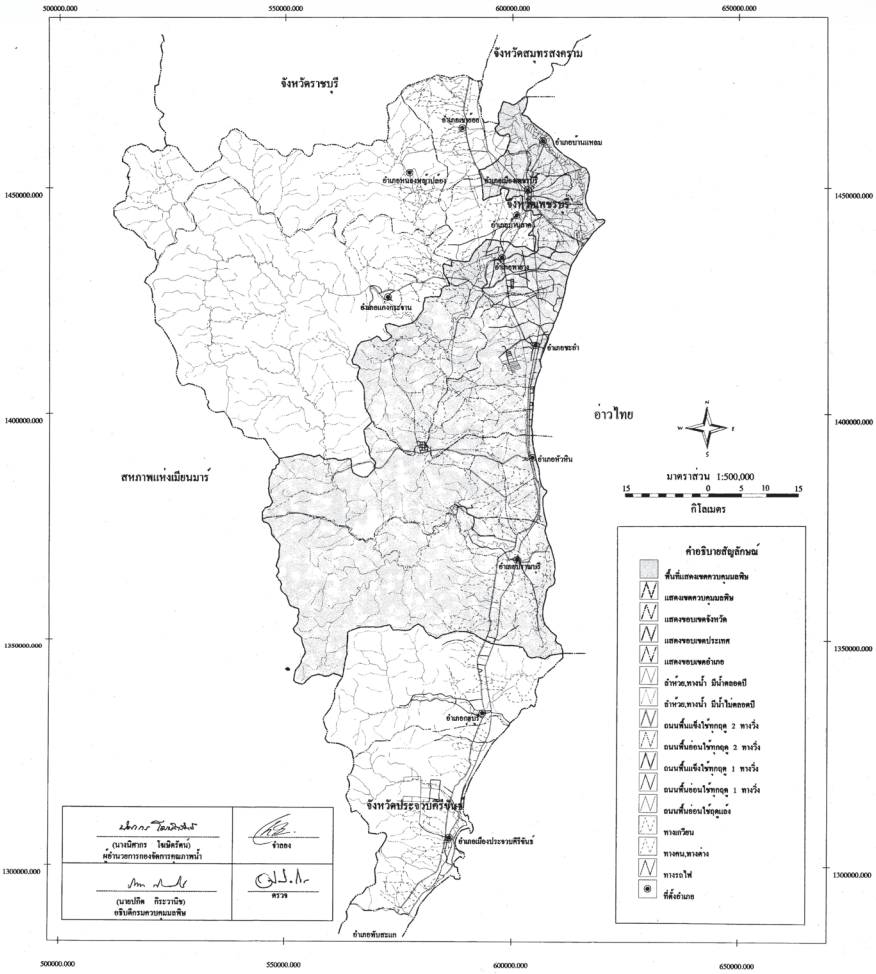

ที่มา: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2539/E/054/79.PDF

ข้อ ๔ เนื่องจากพื้นที่ตามประกาศกระทรวงฯ มีลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางนิเวศน์ภูมิทัศน์ และการพัฒนาพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงได้แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๘ บริเวณ (ตามสีที่แสดงไว้ในแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงฯ) เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแต่ละบริเวณ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ (สีครีม) หมายถึง พื้นที่ตำบลบางตะบูน และตำบลบางตะบูนออก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ยกเว้น บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่)

บริเวณที่ ๒ (สีแดง) หมายถึง พื้นที่ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว และตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ยกเว้น บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่)

บริเวณที่ ๓ (สีเหลือง) หมายถึง พื้นที่ตำบลหาดเจ้าสำราญ และตำบลหนองขนาน อำเภอเมืองเพชรบุรี ตำบลปึกเตียน อำเภอท่ายาง ตำบลหนองศาลา และตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ยกเว้น บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่)

บริเวณที่ ๔ (สีม่วง) หมายถึง พื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยกเว้น บริเวณที่ ๘ (สีเขียวอ่อน)

บริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล) หมายถึง พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยกเว้น บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่) และบริเวณที่ ๘ (สีเขียวอ่อน)

บริเวณที่ ๖ (สีฟ้า) หมายถึง พื้นที่ภายในบริเวณตามประกาศกระทรวงเกษตรฯ ข้อ ๓ (๑) และ (๒) ยกเว้น บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่)

บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่) หมายถึง พื้นที่ป่าชายเลน แต่จะไม่รวมป่าชายเลนในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์

บริเวณที่ ๘ (สีเขียวอ่อน) หมายถึง พื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ซึ่งไม่รวมแม่น้ำ ลำคลอง ถนน หรือพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ หรือพื้นที่ที่ไม่อยู่ในความครอบครองของราชการ หรือพื้นที่บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่)

ข้อ ๕ เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบด้านมลภาวะต่อระบบนิเวศ และป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ โดยกำหนด**ห้าม**ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็น **โรงงานทุกประเภททุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน** : เนื่องจากโรงงานบางประเภทจะปล่อยมลพิษ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการให้มีเฉพาะโรงงานที่มีความจำเป็นในพื้นที่ และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย และเพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพ และศักยภาพของพื้นที่

ยกเว้น การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการโรงงานประเภท ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- โรงงานจำพวกที่ ๑ เฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ ๑ (สีครีม) บริเวณที่ ๒ (สีแดง) บริเวณที่ ๓ (สีเหลือง) และบริเวณที่ ๔ (สีม่วง)
- โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือจำพวกที่ ๓ ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ เฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ ๔ (สีม่วง) เท่านั้น (ในเขตเทศบาลเมืองชะอำ และเทศบาลเมืองหัวหิน)
- โรงงานจำพวกที่ ๑ ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร เฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล)
- โรงงานที่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนโรงงานที่มีอยู่เดิม รวมถึงการขยายโรงงานบนพื้นที่เดิม (ที่เคยได้รับอนุญาตไว้เท่านั้น)
- โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเกลือ เฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓

ทั้งนี้ โรงงานที่ได้รับการยกเว้นจะต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นตามมาตรฐานของทางราชการ

โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๑ - ๓ จำแนกตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แบ่งโรงงานอุตสาหกรรมออกเป็น ๓ จำพวก ได้แก่

- โรงงานจำพวกที่ ๑ คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่สามารถประกอบการได้โดยไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เครื่องจักรไม่เกิน ๒๐ แรงม้า และพนักงานไม่เกิน ๒๐ คน หรือโรงงานประเภทอื่นที่กฎกระทรวงกำหนด
- โรงงานจำพวกที่ ๒ คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบก่อนประกอบกิจการ มีเครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และพนักงานไม่เกิน ๕๐ คน หรือโรงงานประเภทอื่นที่กฎกระทรวงกำหนด

● โรงงานจำพวกที่ ๓ คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการจะต้องได้รับอนุญาตก่อนถึงจะประกอบกิจการโรงงานได้ มีเครื่องจักรมากกว่า ๕๐ แรงม้า และพนักงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานประเภทอื่นที่กฎกระทรวงกำหนด

ประเภทและชนิดที่อนุญาตแสดงรายละเอียดไว้ในบัญชีท้ายประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ (ภาคผนวก)

ข้อ ๖ เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาทัศนียภาพ ในบริเวณที่ ๑ (สีครีม) บริเวณที่ ๒ (สีแดง) บริเวณที่ ๓ (สีเหลือง) และ บริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล) **เฉพาะพื้นที่ระยะ ๒๐๐ เมตรจากแนวชายฝั่งทะเล** ส่วนพื้นที่บริเวณที่ ๔ (สีม่วง) ทั้งบริเวณ ได้กำหนด**ห้าม**ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคาร ดังนี้

๑) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่รวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรืออาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า : เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น เสียงดัง กลิ่นเหม็น ของเสีย และน้ำเสีย เป็นต้น จึงจำเป็นต้องออกมาตรการควบคุม

๒) ฌาปนสถาน : เนื่องจากฌาปนสถาน ที่มีการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์หรืออุณหภูมิไม่สูงพอ ทำให้เกิดสารมลพิษ เช่น สารไดออกซิน ฟิวแรนส์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซต์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ฝุ่นละออง เขม่า และขี้เถ้า ฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศ ทั้งนี้ พิษของสารไดออกซิน และฟิวแรนส์ เมื่อสะสม ในร่างกายจะส่งผลให้เกิดโรคต่าง ๆ เช่น ตับอักเสบ ระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง ตัวอ่อนหรือทารกผิดปกติ รวมทั้งก่อให้เกิดโรคมะเร็ง จึงจำเป็นต้องออกมาตรการควบคุม

ยกเว้น

■ การก่อสร้างทดแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิมบนพื้นที่เดิมเท่านั้น โดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานของทางราชการ

๓) สุสาน : เนื่องจากการสร้างสุสาน จะส่งผลให้เกิดการกระจายของสิ่งปฏิกูลปนเปื้อนลงสู่น้ำใต้ดิน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการข้อนี้ขึ้น

ยกเว้น สุสานเดิมในบริเวณที่ ๔ (สีม่วง) ที่ได้ใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว สามารถก่อสร้างสุสานใหม่ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังนี้

- ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และ
- มีระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่บริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๕ (สีครีม,สีแดง,สีเหลือง, สีม่วง,สีน้ำตาล) จึงได้กำหนด**ห้าม**ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคาร ดังนี้

๑) ท่าเทียบเรือ

ยกเว้น

- ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมงขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส
- ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐ
- ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา

๒) อู่ต่อเรือ

ข้อ ๘ เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ จึงได้กำหนด**ห้าม**ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ในแต่ละบริเวณ ดังนี้

๑) ภายในระยะ ๖ เมตร จากริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ในเขตพื้นที่บริเวณที่ ๒ ถึงบริเวณที่ ๔ (สีแดง,สีเหลือง,สีม่วง)

๒) ภายในระยะ ๑๒ เมตร จากขอบอ่างเก็บน้ำเขาเต่า ในเขตพื้นที่บริเวณที่ ๔ (สีม่วง)

๓) อาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง ในเขตพื้นที่บริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๕ (สีครีม,สีแดง, สีเหลือง, สีม่วง,สีน้ำตาล)

ข้อ ๙ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เกี่ยวกับการกำหนดความสูงของอาคารและพื้นที่ว่างในพื้นที่ตามข้อ ๔ **แต่ไม่เป็นกรณีที่กำหนดห้าม**ตามข้อ ๕ ถึง ข้อ ๗ การก่อสร้าง ดัดแปลง ต้องมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) พื้นที่ที่มีความลาดชันเกินร้อยละ ๓๕ **ห้าม**ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใด ๆ

ความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕ ห้ามปรับสภาพพื้นที่ ห้ามก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใด ๆ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๘ กำหนดให้พื้นที่ที่มีความลาดชันโดยเฉลี่ย ๓๕ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปไว้เป็นพื้นที่ป่า โดยไม่อนุญาตให้มีการออกโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อการพังทลายหน้าดิน หากมีการปรับหน้าดินหรือฝนตกหนักติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ จึงไม่ควรให้มีการก่อสร้างอาคารในบริเวณดังกล่าว

โดย ความลาดชันร้อยละ ๓๕ หมายถึง ในระยะทาง ๑๐๐ เมตรทางแนวราบ จะมีความสูงทางแนวดิ่ง ๓๕ เมตร สามารถคำนวณได้จาก

$$\text{ร้อยละของความชัน} = \left[\frac{\text{ระยะทางแนวดิ่ง}}{\text{ระยะทางแนวราบ}}\right] \times ๑๐๐$$

เมื่อนำมาคำนวณค่ามุมเงย จากค่ามุมเงย (องศา) = arctan $\left[\frac{\text{ระยะทางแนวดิ่ง}}{\text{ระยะทางแนวราบ}}\right]$

ดังนั้น ความชันร้อยละ ๓๕ จะมีค่ามุมเงย = arctan (๐.๓๕) = ๑๙.๓ องศา

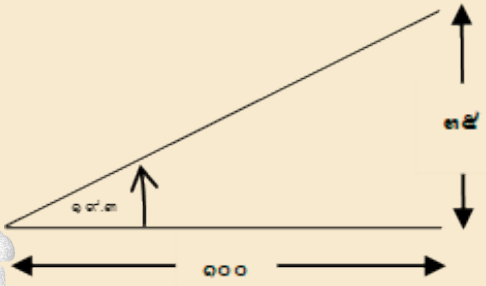

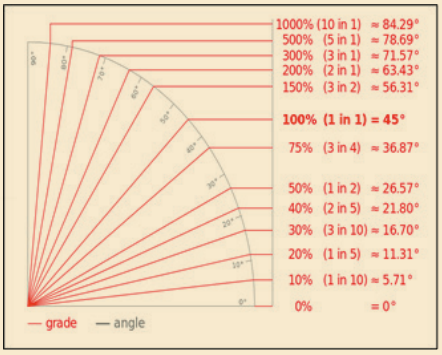

ที่มา: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2539/E/054/79.PDF

๒) บริเวณที่ ๑ (สีครีม) บริเวณที่ ๒ (สีแดง) และบริเวณที่ ๓ (สีเหลือง) : การก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

✓ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

✓ ระยะ ๓๐ เมตร ที่ถัดมาจากระยะห้ามก่อสร้าง ๒๐ เมตร ความสูงอาคารต้องไม่เกิน ๖ เมตร และพื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร

๓) บริเวณที่ ๑ (สีครีม) บริเวณที่ ๒ (สีแดง) และบริเวณที่ ๓ (สีเหลือง) ที่ถัดมาจากระยะ ๕๐ เมตรแรก แล้วเข้าไปในแผ่นดินอีก ๑๕๐ เมตร สามารถสร้างอาคารสูงได้ไม่เกิน ๑๒ เมตร

๔) บริเวณที่ ๔ (สีม่วง) และบริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล) : การก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

✓ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

✓ ระยะ ๓๐ เมตร ที่ถัดมาจากระยะห้ามก่อสร้าง ๒๐ เมตร ทำได้เฉพาะอาคารเดี่ยว ชั้นเดียว ความสูงอาคารไม่เกิน ๖ เมตร และพื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร อาคารแต่ละหลังต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ยื่นขออนุญาต

<u>ยกเว้น</u>

- อาคารของทางราชการเพื่อสาธารณประโยชน์ แต่ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร
- เขื่อน ทาง หรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตูและสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

๕) บริเวณที่ ๔ (สีม่วง) และบริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล) ที่ถัดมาจากระยะ ๕๐ เมตรแรก แล้วเข้าไปในแผ่นดินอีก ๑๕๐ เมตร สามารถสร้างอาคารสูงได้ไม่เกิน ๑๒ เมตร และพื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

๖) บริเวณที่ ๕ (สีน้ำตาล) ที่ถัดมาจากระยะ ๕๐ เมตรแรก และ ๑๕๐ เมตร หลังแล้วเข้าไปในแผ่นดินอีก ๕๐๐ เมตร สามารถสร้างอาคารสูงได้ไม่เกิน ๒๓ เมตร และมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของที่ดินแปลงที่ยื่นขออนุญาต

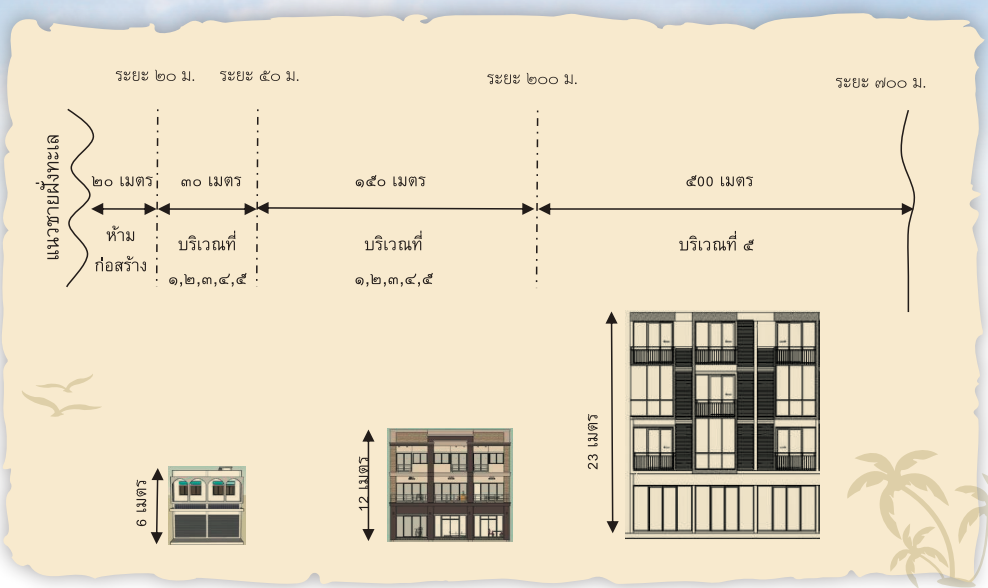

๗) บริเวณที่ ๑ ถึง บริเวณที่ ๕ (สีครีม,สีแดง,สีเหลือง,สีม่วง,สีน้ำตาล) : การก่อสร้างบริเวณโดยรอบเขตที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในระยะ ๑๐๐ เมตร สามารถสร้างอาคารสูงได้ไม่เกิน ๖ เมตร และไม่บดบังทัศนียภาพ

๘) บริเวณที่ ๖ (สีฟ้า) ให้มีได้เฉพาะท่าเทียบเรือ ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมงขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส ๒) ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐ และ ๓) ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา

ข้อ ๑๐ วิธีการวัดความสูงของอาคาร เป็นดังนี้

- **อาคารที่ไม่ใช่อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นพื้นราบ หรือไม่มีการปรับระดับพื้นดิน หรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ถึง**ส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นพื้นราบ หรือมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะ หรือสูงกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับถนนสาธารณะถึง**ส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

- กรณีมีห้องใต้ดินซึ่งมีค่าระดับเป็นลบ : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง หรือระดับถนนสาธารณะ เช่นเดียวกับ ๒ กรณีแรก ถึง**ส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นเชิงลาดแนวเชิงเขา : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดต่ำที่สุด (ซึ่งหมายถึงพื้นดินที่ก่อสร้างไม่ใช่พื้นดินที่ปรับระดับแล้ว) ถึง**ส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

■ **อาคารที่เป็นอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นพื้นราบ หรือไม่มีการปรับระดับพื้นดิน หรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึง**ยอดผนังของชั้นสูงสุด**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นพื้นราบ หรือมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะ หรือสูงกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับถนนสาธารณะถึง**ยอดผนังของชั้นสูงสุด**

- กรณีมีห้องใต้ดินซึ่งมีค่าระดับเป็นลบ : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง หรือระดับถนนสาธารณะ เช่นเดียวกับ ๒ กรณีแรก ถึง**ยอดผนังของชั้นสูงสุด**

- กรณีบริเวณที่ก่อสร้างเป็นเชิงลาดแนวเชิงเขา : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดต่ำที่สุด (ซึ่งหมายถึงพื้นดินที่ก่อสร้างไม่ใช่พื้นดินที่ปรับระดับแล้ว) ถึง**ยอดผนังของชั้นสูงสุด**

การวัดความสูงของอาคาร

การกำหนดวิธีการวัดความสูงของอาคารจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

(อาคารที่ไม่ใช่อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา)

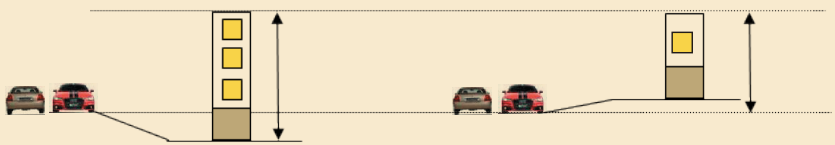

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

กรณีมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(กรณีมีห้องใต้ดิน)

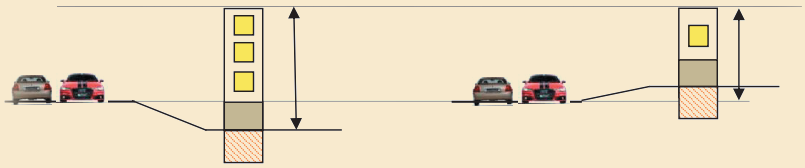

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

กรณีมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(กรณีการสร้างแนวเชิงลาด)

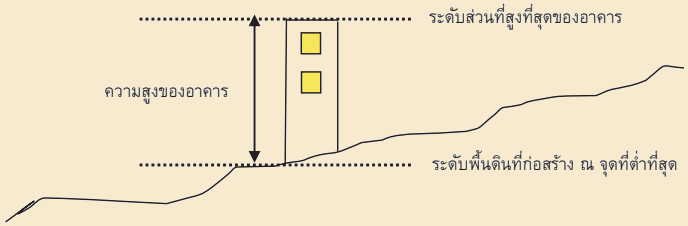

กรณีที่พื้นดินเป็นเชิงลาด และเป็นอาคารที่ไม่ใช่อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา

อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา

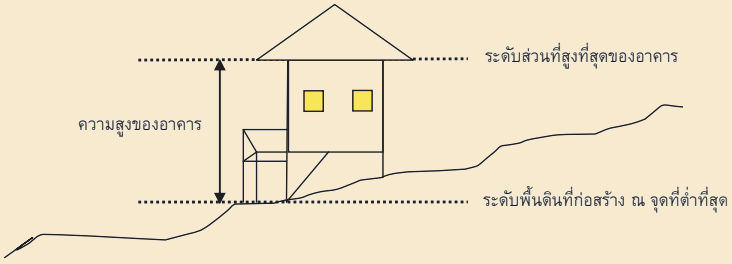

กรณีที่พื้นดินเป็นเชิงลาด และเป็นอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา

ข้อ ๑๑ เป็นการ**ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม**ในพื้นที่บริเวณที่ ๖ (สีฟ้า) (พื้นที่น่านทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายหรือสิ่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ

๑) การทำการประมง โดยใช้เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

- อวนล้อม อวนญี่ปุ่น อวนต้อนปลาทุกชนิด และลอบดักปลาทุกขนาดในพื้นที่แนวปะการัง กองหินในทะเล และแนวปะการังเทียม : เนื่องจากการจับปลาลักษณะนี้จะเป็นการเหยียบย่ำบนปะการัง เพื่อไล่ต้อนปลาเข้าถุงอวน จึงต้องกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองปะการัง และปลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณแนวปะการัง
- การประมงทุกชนิดที่ใช้ประกอบกับเรือกลทำการประมงหอยสองฝา
- การประมงทุกชนิดทำการประมงหอยสองฝา **ยกเว้น** เครื่องมือประเภทคราดหรือช้อนที่ทำด้วยมือ หรือการจับ การเก็บ ด้วยมือ

ยกเว้น กรณีที่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาต สามารถดำเนินการได้เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ

สำหรับกรณีการยกเว้น เครื่องมือประเภทคราดหรือช้อนที่ทำด้วยมือในการทำประมงหอยสองฝา ที่มีกฎหมายกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นมาตรการที่ดีกว่าในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้น เช่น ประกาศจังหวัดเพชรบุรี ลงวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง กำหนดห้ามทำการประมงหอยสองฝาในเขตพื้นที่ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล โดยมีใจความสำคัญว่า ห้ามผู้ใดใช้เครื่องมือประมงทุกชนิดในการเก็บหอยสองฝา เว้นแต่ว่าจะเก็บด้วยมือเท่านั้น ตามขอบเขตแผนที่ ดังนี้

แผนที่แนบท้ายประกาศจังหวัดเพชรบุรี ลงวันที่ ๑๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

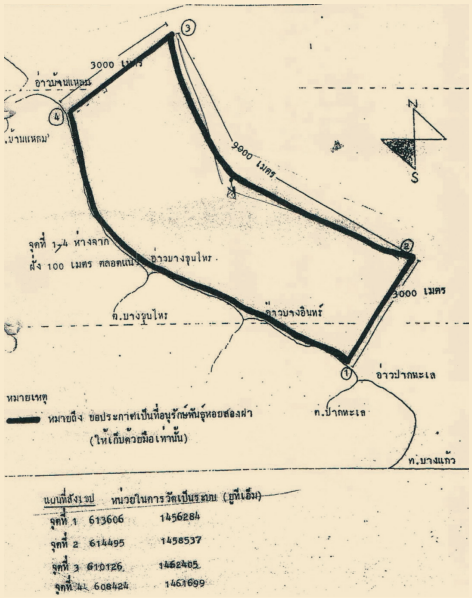

ที่มา : ประกาศจังหวัดเพชรบุรี ลงวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง กำหนดห้ามการทำประมงหอยสองฝา

๒) กิจกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษ ขยะมูลฝอย สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมวลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมหรือเสียสภาพความเป็นธรรมชาติ

๓) การสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (seismic wave) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล

ยกเว้น การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ ที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำ

"คลื่นไหวสะเทือน (seismic wave)" เกิดจากแรงมากระทำกับตัวกลางที่มีคุณสมบัติเป็นวัตถุยืนหยุ่น ทำให้เกิดคลื่นยืดหยุ่น แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คลื่นในตัวกลาง และคลื่นพื้นผิวการสำรวจด้านคลื่นไหวสะเทือน สามารถทำได้ทั้งบนบกหรือในทะเล และมักนิยมใช้กันมากในการสำรวจในทะเลเพื่อการสำรวจลักษณะโครงสร้างทางธรณีวิทยาหรือแหล่งทรัพยากร

๔) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่งปากคลอง : เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ชายฝั่ง ณ บริเวณนั้น และบริเวณต่อเนื่องข้างเคียง หากไม่มีการศึกษาตามหลักวิชาการและพิจารณาอย่างรอบคอบ

ยกเว้น กรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนการดำเนินการ รวมทั้งแนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีหรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก่อน เพื่อนำความเห็นไปประกอบการขออนุญาต

"การถมทะเล" หรือ "การถมที่ดินในทะเล" ตามที่กองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ใช้ในการพิจารณากิจกรรมการถมที่ดินในทะเล ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ หมายถึง กระบวนการสร้างที่ดินใหม่ โดยการถมทราย ดิน หรือโคลน หรือวัสดุอื่นใดในพื้นที่ทะเล รวมไปถึงชายฝั่งทะเล เพื่อใช้ประโยชน์บนที่ดินนั้นในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ พื้นที่บริเวณที่ ๗ (สีเขียวแก่) ห้ามกระทำการใด ๆ ที่เปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติของพื้นที่ป่าชายเลน : เนื่องจากพื้นที่ป่าชายเลน เป็นระบบนิเวศที่มีความสำคัญ เป็นแหล่งอนุบาลของสัตว์น้ำและสัตว์ทะเลหลายชนิด เป็นแหล่งอาหารของคนและสัตว์ รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวและเปราะบางจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการทำลาย จากการใช้ประโยชน์ในกิจกรรมที่ไม่ถูกต้อง และให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น

ยกเว้น

การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การฟื้นฟู การเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ ๑๓ พื้นที่บริเวณที่ ๘ (สีเขียวอ่อน) ห้ามก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ล่าหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือทำให้ป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพหรือเสียหาย

ยกเว้น

การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การฟื้นฟู การเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ ๑๔ ภายในพื้นที่บริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๘ (ทุกสีที่ได้กำหนดไว้ในแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงฯ) **ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ดังนี้**

๑) การทำเหมืองแร่ : เนื่องจากมีผลกระทบต่อสภาพทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า และแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ถนนชำรุดเสียหาย และเหมืองบางประเภท จะก่อให้เกิดสารมลพิษปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

ยกเว้น การทำเหมืองแร่หินปูน เหมืองแร่ดินซีเมนต์ เฉพาะบริเวณที่อยู่ในรัศมี ๒ กิโลเมตรจากขอบเขตพื้นที่โรงงาน ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการผลิตปูนซีเมนต์ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

๒) การขุด / การตัก / การดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย ลูกรัง : เนื่องจากเป็นการป้องกันการพังทลายของดินและการทรุดตัวของพื้นดิน ผลกระทบต่อน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน และเพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ไว้ ในลักษณะหรือบริเวณ ดังนี้ เพื่อการค้า / ความลึกของบ่อจากระดับพื้นดินเกินกว่า ๓ เมตร / พื้นที่ปากบ่อเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร **ยกเว้น** เพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค / บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕ / บริเวณที่มีความลึกของบ่ออยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกน้อยกว่า ๒ เมตร / บริเวณในระยะ ๑๐๐ เมตร จากริมเขตทางสาธารณะ ริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำสาธารณะ / เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศิลปกรรม / บริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ที่ประกาศตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๗ พ.ย. ๒๕๓๒

๓) การทำนาเกลือสมุทร

ยกเว้น บริเวณที่ ๒ (สีแดง) และบริเวณที่ ๓ (สีเหลือง)

๔) การขนส่ง การลำเลียงวัตถุอันตรายโดยใช้ระบบท่อขนส่ง

๕) การถม การปรับพื้นที่ การปิดกั้น ทำให้พื้นที่พรุ แหล่งน้ำสาธารณะตื้นเขิน / เปลี่ยนทิศทาง / ไม่อาจไหลไปได้ตามปกติ

ยกเว้น เป็นการกระทำของทางราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะ / ป้องกันน้ำท่วม

"แหล่งน้ำสาธารณะ" ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ตื้นเขิน พ.ศ. ๒๕๔๗ หมายความว่า ลำราง ห้วย หนอง คลอง บึง บาง และแหล่งน้ำอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมถึงน่านน้ำตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖

๖) การค้นหา เก็บ ทำลาย หรือทำให้เสียหาย โบราณสถาน/ โบราณวัตถุ/ศิลปวัตถุ

ยกเว้น กระทำเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ/เป็นการดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีหรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมศิลปากรก่อน

"โบราณวัตถุ" ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ หมายถึง สังหาริมทรัพย์ที่เป็นของโบราณ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งประดิษฐ์หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของโบราณสถาน ซากมนุษย์หรือซากสัตว์ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการประดิษฐ์หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของสังหาริมทรัพย์นั้น เป็นประโยชน์ในทางศิลปประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี

"ศิลปวัตถุ" ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง สิ่งที่ทำด้วยฝีมืออย่างประณีตและมีคุณค่าสูงในทางศิลปะ

๗) การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐานด้านกายภาพ ชีวภาพ หรือชีวกายภาพ ในพื้นที่สันทราย สันดอน หน้าผา ปากน้ำ

ยกเว้น การกระทำของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง / ความปลอดภัยในการเดินเรือ

ธรณีสัณฐาน (Geomorphology) หมายถึง แบบรูป หรือลักษณะของเปลือกโลกที่มีรูปพรรณสัณฐานต่างๆ กัน เช่น เป็นภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบ และอื่น ๆ

กายภาพ (Physical) หมายถึง สิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ แร่ธาตุ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้สร้างหรือดัดแปลงขึ้น โดยอาศัยความรู้ทางเทคโนโลยี หรือความสามารถทางศิลปะ เช่น บ้านเรือน ถนนหนทาง โรงงาน วัด โบสถ์ รูปปั้น ฯลฯ

ชีวภาพ (Biological) หมายถึง สิ่งมีชีวิต ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช จุลินทรีย์

ชีวกายภาพ (Biophysical) หมายถึง ทรัพยากรที่มนุษย์ดัดแปลงธรรมชาติ โดยสร้างกลไกควบคุม เปลี่ยนแปลงรูปร่างหรือคุณลักษณะ เพื่อใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภค การจัดระเบียบของสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต วัตถุดิบจากธรรมชาตินั้นมีทั้งวัตถุดิบทางกายภาพและทางชีวภาพ เช่น นำน้ำมาผลิตเป็นน้ำประปา นำฝ้ายมาทอผ้า เป็นต้น

๘) การกระทำที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติของพื้นที่หาด

ยกเว้น

- เป็นการดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการฟื้นฟูและรักษาสภาพตามธรรมชาติของหาด การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง / การรักษาความปลอดภัยทางทะเลและชายหาด /การติดตั้งป้ายเตือน /การทำทุ่น ทั้งนี้ แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีหรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก่อน เพื่อนำความเห็นไปประกอบการขออนุญาต

- การดำเนินการในที่ดินชายตลิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนที่ได้ขออนุญาตจากทางราชการ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีหรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วย

๙) การกระทำที่เปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในบริเวณที่ได้รับการประกาศเป็นบริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ที่ประกาศตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๗ พ.ย. ๒๕๓๒

ยกเว้น การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ด้านนันทนาการการท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจ โดยไม่ทำลายสภาพธรรมชาติและสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

๑๐) การปล่อยทิ้งของเสีย มลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล : เนื่องจากการปล่อยมลพิษส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเล ทำให้ระบบนิเวศทางทะเลเสียหาย และเสื่อมโทรมเร็วขึ้น

ยกเว้น ที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการที่กฎหมายกำหนดไว้

"มลพิษ"

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้ง กากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

๑๑) การขับขี่ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด ยกเว้น เรือ

๑๒) การจับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ รวมทั้งตามที่กฎหมายกำหนดด้วย เพื่อนำซาก หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากมาไว้ในครอบครอง

สัตว์ป่าสงวน หมายถึง สัตว์ป่าหายาก ๑๕ ชนิด ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่ แมวลายหินอ่อน พะยูน เก้งหม้อ นกกระเรียน เลียงผา กวางผา ละองหรือละมั่ง สมัน กูปรี ควายป่า แรด กระซู่ สมเสร็จ นกแต้วแล้วท้องดำ และนกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร

สัตว์ป่าคุ้มครอง หมายถึง สัตว์ป่าที่มีชื่ออยู่ในบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวง กำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบด้วยสัตว์ป่าจำพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๒๐๑ ชนิด นก ๙๕๒ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๙๑ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๑๒ ชนิด แมลง ๒๐ ชนิด ปลา ๑๔ ชนิด และสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ ๑๒ ชนิด **ตัวอย่าง** สัตว์ป่าคุ้มครองจำพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ โลมากระโดด โลมาแถบ โลมาธรรมดา โลมาปากขวด โลมาฟราเซอร์ โลมาฟันห่าง โลมาลายจุด โลมาหลังโหนก โลมาหัวบาตรหลังเรียบ โลมาอิรวดี วาฬคูเวียร์ วาฬนำร่องครีบสั้น วาฬบรูด้า วาฬเพชรฆาต วาฬเพชรฆาตดำ วาฬเพชรฆาตเล็ก วาฬฟันสองซี่ วาฬฟิน วาฬหัวแตงโม วาฬหัวทุย วาฬหัวทุยแคระ วาฬหัวทุยเล็ก ปลา ได้แก่ ปลาฉลามวาฬ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ ได้แก่ กัลปังหาทุกชนิด กัลปังหาดำทุกชนิด ดอกไม้ทะเลทุกชนิด ปะการังแข็งทุกชนิด ปะการังไฟทุกชนิด ปะการังสีฟ้าทุกชนิด ปะการังอ่อนทุกชนิด หอยมือเสือทุกชนิด หอยสังข์แตร เป็นต้น

สัตว์ทะเลหายาก หมายถึง กลุ่มประชากรสัตว์ทะเลที่มีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ทั้งจากจำนวนประชากรที่มีอยู่ หรือจำนวนประชากรที่มีอยู่น้อย หรือที่มีภัยคุกคามจากมนุษย์ และตามธรรมชาติ ได้แก่ เต่าทะเล พะยูน โลมาและวาฬ เป็นต้น

ปัจจุบันกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอยู่ระหว่างการเสนอรายชื่อสัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ ขึ้นบัญชีในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ (สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง) ดังนี้

- สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ วาฬบรูด้า วาฬโอมูระ เต่ามะเฟือง และฉลามวาฬ
- สัตว์ป่าคุ้มครอง

▪ กลุ่มปลากระเบนราหูน้ำเค็ม ได้แก่ กระเบนแมนด้ายักษ์ กระเบนแมนด้าแนวปะการังกระเบนปีศาจครีบสั้น กระเบนปีศาจหางหนาม กระเบนปีศาจครีบโค้ง กระเบนปีศาจแคระ

- กลุ่มปลาโรนิน ได้แก่ โรนินกระเบนท้องน้ำ
- กลุ่มปลาฉนาก ได้แก่ ฉนากฟันเล็ก ฉนากเขียว ฉนากยักษ์ ฉนากปากแหลม
- กลุ่มปลากระเบนราหูน้ำจืด ได้แก่ กระเบนเจ้าพระยา
- กลุ่มปลากระเบนปีศาจ ได้แก่ กระเบนปีศาจหางเดียว
- กลุ่มปลาฉลาม ได้แก่ ฉลามเสือดาว ฉลามหัวบาตร
- กลุ่มปลาฉลามหัวค้อน ได้แก่ ฉลามหัวค้อนเรียบ ฉลามหัวค้อนยาว ฉลามหัวค้อนใหญ่ ฉลามหัวค้อนสีน้ำเงิน

สัตว์ทะเลหายาก ประเภทสัตว์ป่าสงวน ๔ ชนิด
ที่ถูกเสนอขึ้นบัญชีพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

ที่มา : ข้อมูลจาก www.dmcr.go.th.

ข้อ ๑๕ เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการและแก้ไขปัญหาน้ำเสียของประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันการก่อสร้าง / ดัดแปลง / เปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หรือหอพักในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ สามารถกระทำได้ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

✓ ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อทางน้ำสาธารณะ

✓ ระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานราชการกำหนด

ข้อ ๑๖ การก่อสร้าง / ดัดแปลง / เปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด ซึ่งมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๒๙ ห้อง และอยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะเกินกว่า ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล ให้ดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศกระทรวง : เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็กที่ไม่ต้องทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่กิจการดังกล่าวก็มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไข

ข้อ ๑๗ เป็นกลไกการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลในอนาคตที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดประเภทโครงการหรือกิจการที่มีแนวโน้มด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นโครงการที่มีการใช้ทรัพยากรและปล่อยทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือเป็นโครงการที่เสี่ยงต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ หรือมีผลกระทบในวงกว้าง โดยให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินการ ตามการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ก่อนการก่อสร้างอาคาร หรือดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ เพื่อนำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ (สผ.) หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนและต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

(๑) โครงการหรือกิจกรรม และขนาด รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติในการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE)

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณา
๑	- โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม - อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร - อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของ ทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	- คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการประเมิน ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี หรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะเป็นผู้พิจารณา ในลำดับที่ที่กำหนดไว้ทั้งหมด ๑ – ๘
๒	กิจการที่นำบ้านพักอาศัยหรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกัน ไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม	ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๓๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
๓	โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๕๙ เตียง	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
๔	การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย หรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน	ที่มีจำนวนแปลงที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน	
๕	ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมง หรือเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว	ที่มีพื้นที่รวมของท่าเทียบเรือตั้งแต่ 100 ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุมัติหรือขออนุญาต	

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณา
๖	ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา	ที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำ หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุมัติหรือขออนุญาต	
๗	สถานที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอย	ที่มีปริมาณในการกำจัดไม่เกิน ๕๐ ตันต่อวัน	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือขั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี	
๘	โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานความร้อน	ตั้งแต่ ๕ เมกกะวัตต์ แต่ไม่ถึง ๑๐ เมกกะวัตต์	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือขั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี	

(๒) ประเภทโครงการหรือกิจกรรม และขนาด รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณารายงาน
๑	โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม / อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร / อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	- ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่เกิน ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะไม่เกิน ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล	เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	- คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี หรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะเป็นผู้พิจารณา

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณารายงาน
๒	กิจการที่นำบ้านพักอาศัยหรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกัน ไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม	ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป	ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเqจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาท้องถิ่น	ในลำดับที่ที่กำหนดไว้ทั้งหมด ๑ – ๓
๓	สถานที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอย	ที่มีปริมาณในการกำจัดเกิน ๕๐ ตันต่อวัน	ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือขั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี	

ข้อ ๑๘ เพื่อให้เจ้าของอาคาร โครงการ กิจการตามข้อ ๑๗ (๑) ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๔ และลำดับที่ ๕ เฉพาะท่าเทียบเรือประมง มีหน้าที่ในการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบการปล่อยน้ำทิ้งจากอาคาร โครงการ หรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จึงกำหนดให้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- เก็บสถิติข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- โดยให้เสนอต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี หรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วแต่พื้นที่

ข้อ ๑๙ เพื่อให้มีคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับผิดชอบในการกำกับ และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการที่กำหนดไว้ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้ง ๒ จังหวัด และเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในพื้นที่คุ้มครอง จึงกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ ทั้ง ๒ จังหวัดมีองค์ประกอบ ดังนี้

จังหวัดเพชรบุรี

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี	ประธานกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๔	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ ๑ (ราชบุรี)	กรรมการ
๖. อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัด	กรรมการ
๗. ประมงจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๘. พลังงานจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๙. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๐. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๑. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๒. อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๓. ปลัดจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๔. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี	กรรมการ
๑๕. ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง	กรรมการ
๑๖. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน	กรรมการ
๑๗. ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการบริการการอุตสาหกรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๕ คน	กรรมการ
๑๘. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๓ คน	กรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี	เลขานุการ
๒๐. เจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ คน	ผู้ช่วยเลขานุการ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๔	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ ๑ (ราชบุรี)	กรรมการ
๖. อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัด	กรรมการ
๗. ประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๘. พลังงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๙. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๐. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๑. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๒. อุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๓. ปลัดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๔. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๑๕. ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง	กรรมการ
๑๖. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน	กรรมการ
๑๗. ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการบริการ การอุตสาหกรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๕ คน	กรรมการ
๑๘. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๓ คน	กรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	เลขานุการ
๒๐. เจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ คน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีและผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เสนอรายชื่อคณะกรรมการฯ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ เพื่อให้คณะกรรมการร่วมกันกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ รวมถึงการดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการรายงานผลการติดตามตรวจสอบ และเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกิดความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

(๑) ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานผลการติดตามตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการฯ ส่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) จัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปประกอบการพิจารณากำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๓) ให้ความเห็นชอบโครงการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ (๔)

(๔) เสนอแนะข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริม รักษา คุ้มครอง ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดต่อรัฐมนตรี

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการฯ ตามข้อ ๑๙ มอบหมาย

ข้อ ๒๑ เป็นบทบัญญัติรองรับในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และมาตรการนั้นเป็นมาตรการที่ดีกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ก็ให้ใช้มาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ดูแล หรืออนุญาต จะต้องพิจารณาในการบังคับใช้ในกรณีนี้

ข้อ ๒๒ เป็นบทบัญญัติกำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่อนุญาต หรือกำกับควบคุมเกี่ยวกับอาคาร หรือการประกอบกิจการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ อาทิเช่น

ด้านอาคาร ได้แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ด้านโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ด้านการทำอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ได้แก่ หน่วยป้องกันและปราบปรามทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ด้านการถมทะเล แหล่งน้ำสาธารณะ ล่วงล้ำลำน้ำ และท่าเทียบเรือ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค เป็นต้น

ข้อ ๒๓ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิและกำหนดขอบเขตการดำเนินการต่อไปของการกระทำ กิจกรรม หรือกิจการใดที่ต้องห้ามตามประกาศนี้ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต แต่ห้ามกระทำหรือประกอบกิจกรรมหรือกิจการใดเพิ่มขึ้น หรือนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว

สำหรับผู้ได้รับอนุญาตต้องการจะดำเนินการนั้นต่อไป หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุหรือยื่นคำขออนุญาตใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี แต่จะให้อนุญาตตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเดิมไว้เท่านั้น

ข้อ ๒๔ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิสำหรับอาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่นี้ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ให้ขัดกับมาตรการที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ไม่ได้

ข้อ ๒๕ เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิสำหรับอาคารที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ แต่เป็นอาคารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ อยู่ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับแต่ยังก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรการในประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อประกาศนี้ไม่ได้

ข้อ ๒๖ เป็นบทเฉพาะกาลในการรองรับให้คณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ชุดใหม่ขึ้นมาแทน

ข้อ ๒๗ ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ มีอายุการใช้บังคับเป็นเวลา ๕ ปี นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ – ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่องน่ารู้

การร้องทุกข์ กล่าวโทษ

การออกประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย หรือเพื่อทำให้กฎหมายที่มีอยู่แล้วเกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงจนเข้าขั้นวิกฤตและมีความจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที แต่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ โดยให้รัฐมนตรีเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วสามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ เพื่อนำไปใช้บังคับกับพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งได้เป็นการเฉพาะ และถือว่าเป็นกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ให้ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามก็จะได้รับโทษทางอาญาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงไม่จำต้องกำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่คอยควบคุมและตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามในสิ่งที่กำหนดไว้ในประกาศอีกแต่อย่างใด และเมื่อผู้ใดพบเห็นว่ามีผู้กระทำฝ่าฝืนก็สามารถกล่าวโทษต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๒ (๖) และ (๘) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ดำเนินคดีกับผู้ที่ฝ่าฝืนได้ทันที และเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นเจ้าพนักงานสอบสวน จะต้องดำเนินการสอบสวนหรือหาตัวผู้กระทำผิดต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในขณะเดียวกันในข้อ ๑๙ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว เพื่อทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและให้ความเห็นชอบกับการนำแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติตามซึ่งคณะกรรมการกำกับดังกล่าวจะต้องคอยสอดส่องให้เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอำนาจหน้าที่อยู่แล้วตามกฎหมายให้ดำเนินการตามประกาศดังกล่าว ซึ่งถ้าคณะกรรมการฯ ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประกาศก็อาจจะมีความผิดฐานเป็นเจ้าหนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

"มาตรา ๑๑๐/๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใด กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณีส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มี การเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

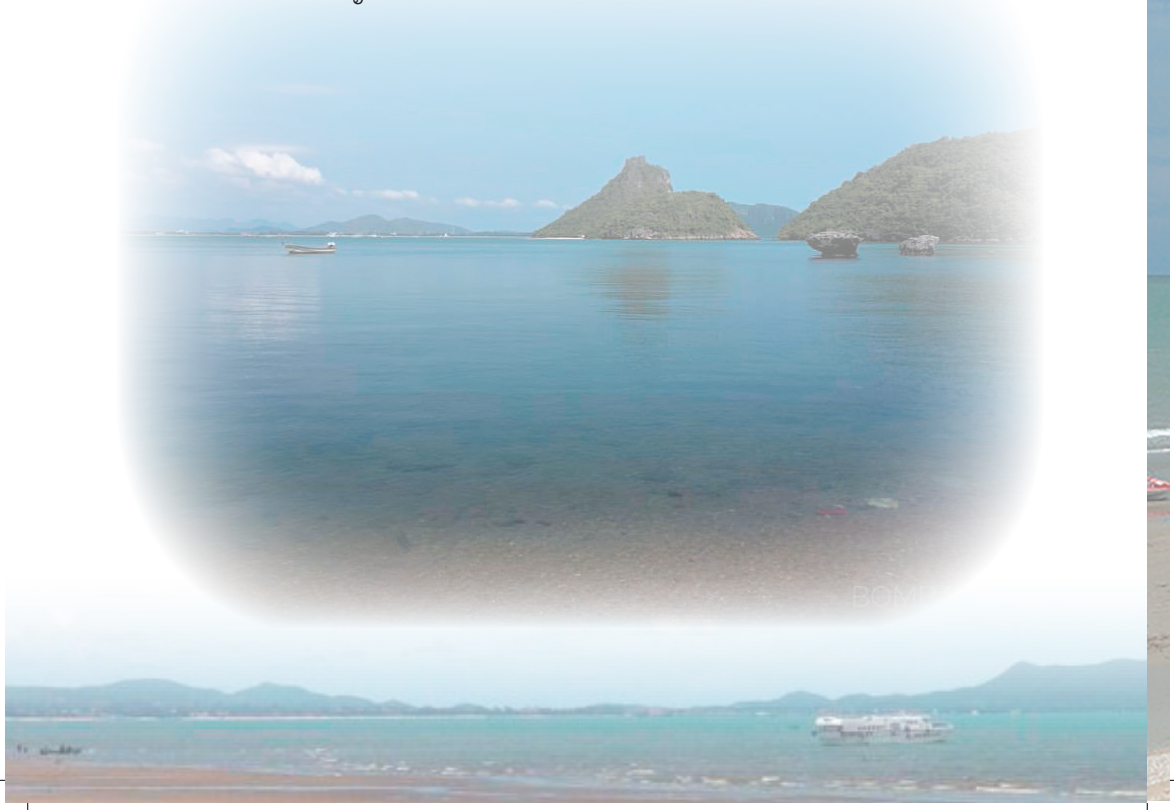

กฎหมายอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

AW A5-3 ALL.indd 45 28/8/2561 12:20:51

หน้า ๑
เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

กฎกระทรวง

กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี และตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"แนวชายฝั่งทะเล" หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

"บริเวณที่ ๑" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากเขตที่ดินเขตพระราชฐานโครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ตลอดแนวออกไปเป็นระยะ ๑๐๐ เมตร

"บริเวณที่ ๒" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของตำบลปากน้ำปราณและตำบลสามร้อยยอด เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเลของตำบลปากน้ำปราณ และตำบลสามร้อยยอด โดยเริ่มจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ ไปทางทิศใต้จนจดเขตตำบลสามร้อยยอด ด้านทิศใต้

หน้า ๒
เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

"บริเวณที่ ๓" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ ตลอดแนวเข้าไปอีกเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร

"บริเวณที่ ๔" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๓ ตลอดแนวเข้าไปอีกเป็นระยะ ๕๐๐ เมตร

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี และตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(ก) อาคารเดี่ยวที่เป็นอาคารอยู่อาศัยชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(ข) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตูและสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

(ค) อาคารของทางราชการที่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(๒) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(ก) อาคารตาม (๑) (ก) และ (ค)

(ข) เขื่อน ท่าเทียบเรือ ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตู และสะพาน

(๓) ภายในบริเวณที่ ๓ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร

(ข) โรงงานทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานจำพวกที่ ๑ ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(ค) โรงมหรสพ

(ง) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(จ) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

หน้า ๓
เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

(ฉ) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(ช) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากเขตที่ดินตลาดอื่นน้อยกว่า ๕๐ เมตร

(ซ) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และสถานีบริการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(ฌ) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการจำหน่ายและสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(ญ) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน ๕ เตียง

(ฎ) ศาสนสถานและสถานศึกษา

(ฏ) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(ฐ) ห้องแถวหรือตึกแถว

(ฑ) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(ฒ) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(ณ) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(ด) โรงกำจัดขยะมูลฝอย

(๔) ภายในบริเวณที่ ๔ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป

(ข) อาคารตาม (๓) (ข) และ (จ)

(ค) อาคารตาม (๓) (ฌ) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

(ง) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

หน้า ๔
เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามบุคคลใดดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารไม่แล้วเสร็จให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แผนที่ท้ายกฎกระทรวง
กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด
หรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี
และตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตราส่วน ๑ : ๔๐,๐๐๐

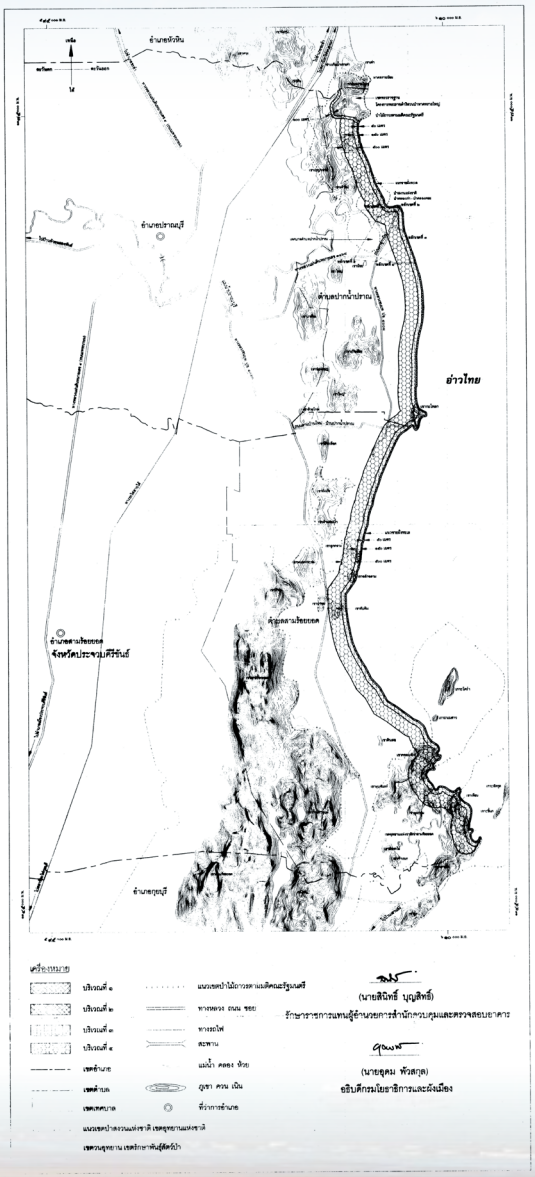

(นายสินิทธิ์ บุญสิทธิ์)
อัยการจังหวัดเพชรบุรี
ในฐานะผู้แทนผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร

(นายคุณ หัวสกุล)
อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

หน้า ๕
เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี และตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นมา แต่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และโดยที่สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในบริเวณดังกล่าวต่อไป เพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการควบคุมความหนาแน่นของอาคาร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หน้า ๑
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"บริเวณที่ ๑" หมายความว่า

(๑) พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากเขตที่ดินพระราชวังไกลกังวลด้านทิศเหนือไปทางทิศเหนือ ด้านทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันตก และด้านทิศใต้ไปทางทิศใต้ตลอดแนวออกไปเป็นระยะ ๑๐๐ เมตร

(๒) พื้นที่ในบริเวณทิศเหนือเริ่มจากจุดบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ กับถนนไปเขาเต่าไปทางทิศตะวันออกและตั้งฉากกับแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหนองแกแล้วเลี้ยวไปทางทิศใต้ ตามแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหนองแกจนจดหลักเขตเทศบาลที่ ๓ จากหลักเขตเทศบาลที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวเขตเทศบาลตำบลหัวหินจนจดเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ ฟากตะวันออก และไปทางทิศเหนือตามแนวเขตทางของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ ฟากตะวันออกจนจดจุดบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ กับถนนไปเขาเต่า

"บริเวณที่ ๒" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหัวหินและตำบลหนองแก เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหัวหินและตำบลหนองแก โดยเริ่มจากเขตเทศบาลตำบลหัวหินด้านทิศเหนือไปทางทิศใต้ จนจดเขตเทศบาลตำบลหัวหินด้านทิศใต้ ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ ๑ และพื้นที่พระราชวังไกลกังวล

หน้า ๒
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

"บริเวณที่ ๓" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ ตลอดแนวออกไปอีกเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร

"บริเวณที่ ๔" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๓ ตลอดแนวออกไปอีกเป็นระยะ ๕๐๐ เมตร ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ ๕

"บริเวณที่ ๕" หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ (๑) ตลอดแนวออกไปอีกเป็นระยะ ๔๐๐ เมตร ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ ๒ และพื้นที่บริเวณที่ ๓

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลหัวหินและตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารใด ๆ เว้นแต่

(๑) อาคารเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร หรือห่างจากคันขอบอ่างเก็บน้ำเขาเต่าโดยรอบไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร

(๒) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตู และสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

(๓) อาคารของทางราชการที่ห่างจากชายฝั่งทะเลเกิน ๒๐ เมตร

(ข) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารใด ๆ เว้นแต่

(๑) อาคารตาม (ก) (๑) และ (๓)

(๒) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตู สะพาน และท่าเทียบเรือ

(ค) ภายในบริเวณที่ ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร

(๒) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

หน้า ๓
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

(๓) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(๔) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๕) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญ

(๖) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๘) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๙) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑๐) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน ๕ เตียง

(๑๑) ศาสนสถานและสถานศึกษา

(๑๒) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(๑๓) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ถาวรหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารเดี่ยวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(๑๔) เพิงหรือแผงลอย

(๑๕) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(๑๖) ห้องแถวหรือตึกแถว

(๑๗) ฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานหรือฌาปนสถาน

(๑๘) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้าหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม ที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

หน้า ๔
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

(๑๙) โรงกำจัดมูลฝอย

(ง) ภายในบริเวณที่ ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป

(๒) อาคารตาม (ค) (๒) และ (๕)

(๓) อาคารตาม (ค) (๑๘) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

(๔) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(จ) ภายในบริเวณที่ ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๒ เมตร

(๒) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร

(๓) โรงมหรสพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(๔) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๕) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๖) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

(๗) ฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานหรือฌาปนสถาน

(๘) โรงกำจัดมูลฝอย

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่กำหนดในข้อ ๒

หน้า ๕
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

ข้อ ๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้ใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้น ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕
พลตำรวจเอก เภา สารสิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แผนที่ท้ายกฎกระทรวงฯ
ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ.๒๕๓๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒

มาตราส่วน ๑ : ๖๐,๐๐๐

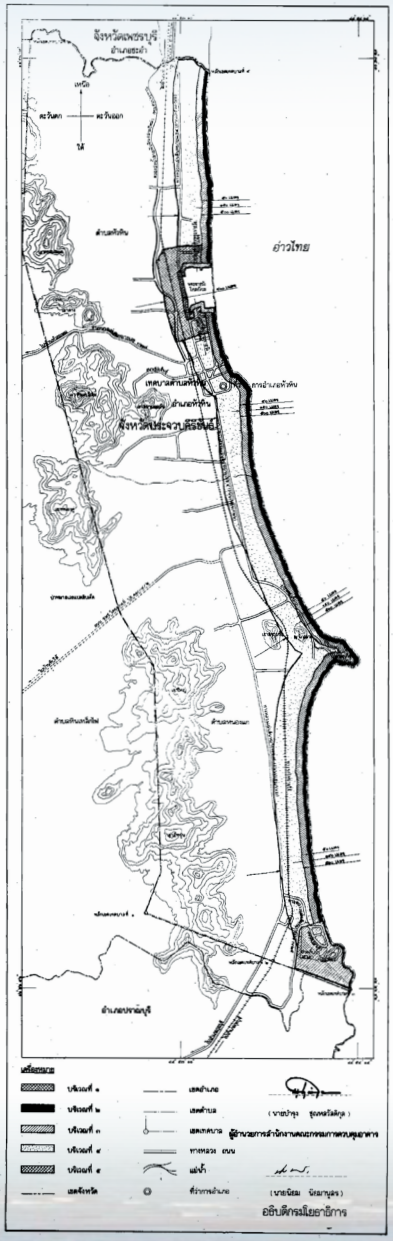

หน้า ๖
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕

หมายเหตุ :– เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในท้องที่บางส่วนในตำบลหัวหิน และตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นมา แต่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และโดยที่สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทภายในบริเวณดังกล่าวต่อไป และสมควรขยายเขตห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทรอบ ๆ บริเวณพระราชวังไกลกังวลด้วย เพื่อประโยชน์ในด้านการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการผังเมือง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หน้า ๖
เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๖๕ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔

กฎกระทรวง

กำหนดสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเป็นอาคารตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความใน (๕) ของบทนิยามคำว่า “อาคาร” ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สิ่งที่สร้างขึ้นดังต่อไปนี้ เป็นอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) ถังเก็บของที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๒) สระว่ายน้ำภายนอกอาคารที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๓) กำแพงกันดินหรือกำแพงกั้นน้ำที่ต้องรับความดันของดินหรือน้ำที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป

(๔) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างนั้นตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป และมีน้ำหนักรวมตั้งแต่ ๔๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๕) สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นนอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ที่มีความสูงจากระดับฐานตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๖๕ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔

ข้อ ๒ สิ่งที่สร้างขึ้นตามที่กำหนดในข้อ ๑ ของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ที่ใช้ในราชการ กิจการขององค์การหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ให้ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ว่าด้วยระยะระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ (๕) ของบทนิยามคำว่า “อาคาร” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเป็นอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งที่สร้างขึ้นดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

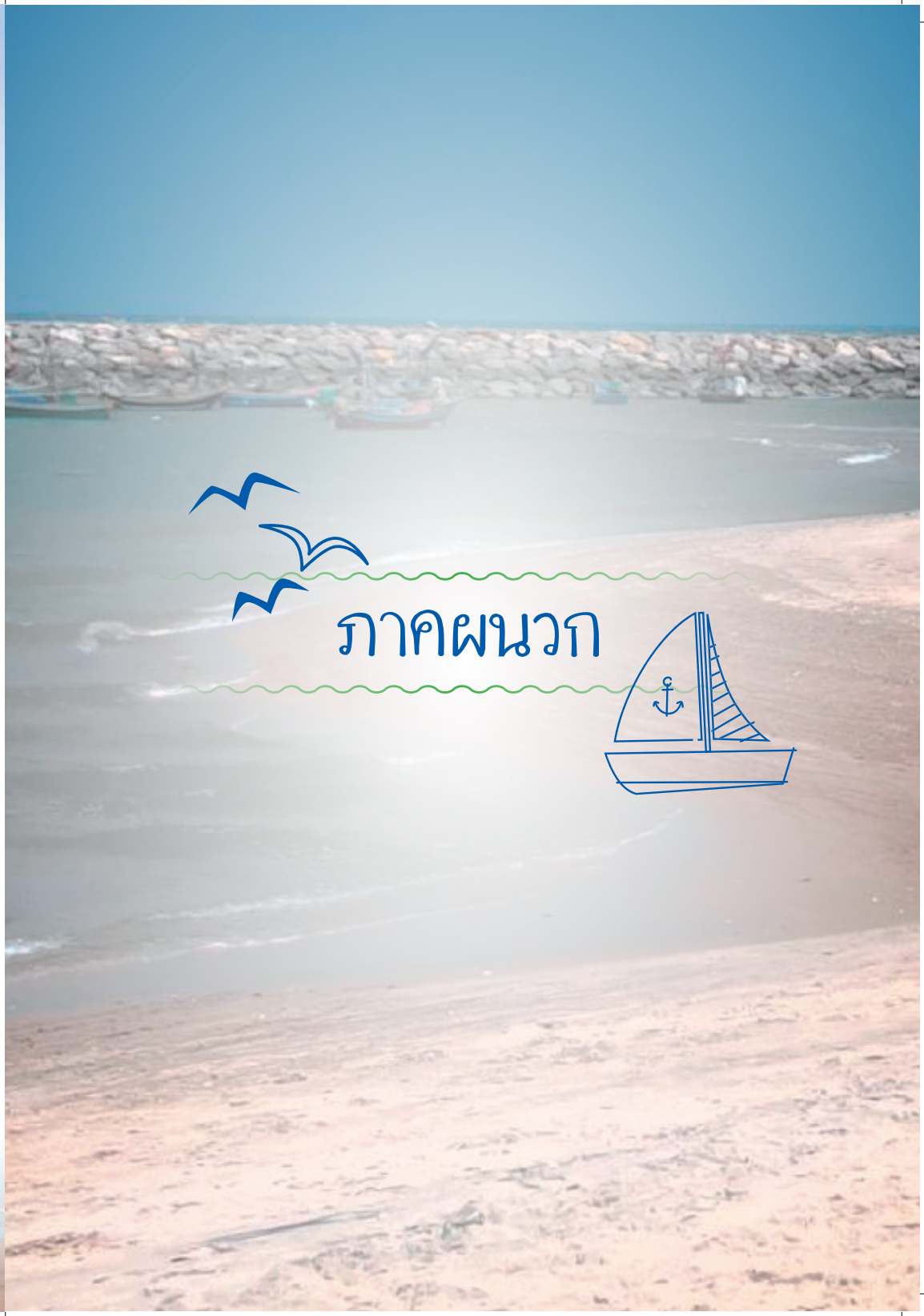

ภาคผนวก

หน้า ๓
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

"แนวชายฝั่งทะเล" หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

ข้อ ๓ ให้พื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์และเขตควบคุมมลพิษของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๑) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เฉพาะในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร ตั้งแต่ด้านเหนือตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ลงไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนถึงสุดเขตตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หน้า ๔
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๒) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่ด้านเหนือเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน ลงไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนถึงสุดเขตตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๓) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดให้ท้องที่เขตอำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหินกับอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตควบคุมมลพิษ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ เฉพาะในพื้นที่ตำบลบางตะบูน ตำบลบางตะบูนออก ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม ตำบลหาดเจ้าสำราญ ตำบลหนองขนาน อำเภอเมืองเพชรบุรี ตำบลปึกเตียน อำเภอท่ายาง ตำบลหนองศาลา ตำบลบางเก่า เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อ ๔ ให้จำแนกพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๓ เป็น ๘ บริเวณ ตามแผนที่ท้ายประกาศนี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บริเวณที่ ๑ ได้แก่ พื้นที่ตำบลบางตะบูน และตำบลบางตะบูนออก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๗

บริเวณที่ ๒ ได้แก่ พื้นที่ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว และตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๗

บริเวณที่ ๓ ได้แก่ พื้นที่ตำบลหาดเจ้าสำราญ และตำบลหนองขนาน อำเภอเมืองเพชรบุรี ตำบลปึกเตียน อำเภอท่ายาง ตำบลหนองศาลา และตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๗

บริเวณที่ ๔ ได้แก่ พื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๘

บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๗ และบริเวณที่ ๘

บริเวณที่ ๖ ได้แก่ พื้นที่ภายในบริเวณตามข้อ ๓ (๑) และ (๒) เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๗

บริเวณที่ ๗ ได้แก่ พื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งไม่รวมป่าชายเลนในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์

บริเวณที่ ๘ ได้แก่ พื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ซึ่งไม่รวมแม่น้ำ ลำคลอง ถนน พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์หรือพื้นที่ที่ไม่อยู่ในความครอบครองของราชการ และพื้นที่บริเวณที่ ๗

ข้อ ๕ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นโรงงานทุกประเภทหรือทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่

หน้า ๕
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๑) โรงงานจำพวกที่ ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานในพื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ และบริเวณที่ ๔

(๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือจำพวกที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามประเภท ชนิด และข้อกำหนดเพิ่มเติมในบัญชีท้ายประกาศนี้ ในพื้นที่บริเวณที่ ๔

(๓) โรงงานจำพวกที่ ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ในพื้นที่บริเวณที่ ๕

(๔) โรงงานที่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนโรงงานที่มีอยู่เดิม รวมถึงการขยายโรงงาน บนพื้นที่เดิม

(๕) โรงงานจำพวกที่ ๑ จำพวกที่ ๒ และจำพวกที่ ๓ ที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเกลือ ในพื้นที่บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓

โรงงานตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๖ พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ และบริเวณที่ ๕ ทั้งนี้ เฉพาะในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร และพื้นที่บริเวณที่ ๔ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน ๑๐ ตารางเมตร หรืออาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้า

(๒) ฌาปนสถาน เว้นแต่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิมบนพื้นที่เดิม โดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๓) สุสาน เว้นแต่ในกรณีที่สุสานเดิมในพื้นที่บริเวณที่ ๔ นั้นได้ใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว จึงจะก่อสร้างสุสานบนพื้นที่ใหม่ได้ โดยต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และมีระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

ข้อ ๗ ในพื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) ท่าเทียบเรือ เว้นแต่

(ก) ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมงขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส

(ข) ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐ

(ค) ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา

(๒) อู่ต่อเรือ

ข้อ ๘ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ในพื้นที่บริเวณดังต่อไปนี้

หน้า ๖
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๑) พื้นที่บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ และบริเวณที่ ๔ เฉพาะภายในระยะ ๖ เมตร จากริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๒) พื้นที่บริเวณที่ ๔ เฉพาะภายในระยะ ๑๒ เมตร จากแนวโดยรอบคันขอบอ่างเก็บน้ำเขาเต่า

(๓) พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง

ข้อ ๙ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ซึ่งไม่ใช่กรณีที่ต้องห้ามตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นไปตามพื้นที่และหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใด ๆ ในบริเวณที่มีความลาดชันเกินร้อยละ ๓๕

(๒) พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓ ที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร และต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(๓) พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓ ที่วัดจากแนวเขตตาม (๑) เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(๔) พื้นที่บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ ที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารเดี่ยว ชั้นเดียว ที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างจากเขตที่ดิน ของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ยื่นขออนุญาต และต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร เว้นแต่

(ก) อาคารของทางราชการเพื่อสาธารณประโยชน์ที่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(ข) เขื่อน ทาง หรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน ๑ เมตร ประตูและสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

(๕) พื้นที่บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ ที่วัดจากแนวเขตตาม (๔) เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร และอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(๖) พื้นที่บริเวณที่ ๕ ที่วัดจากแนวเขตตาม (๕) เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร และมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของที่ดินแปลงที่ยื่นขออนุญาต

(๗) พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๕ การก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ โดยรอบเขตที่ดินของอาคารหรือสถานที่ที่ได้ขึ้นทะเบียนโบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในระยะ ๑๐๐ เมตร ต้องมีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และต้องไม่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพ

หน้า ๗
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๘) พื้นที่บริเวณที่ ๖ ให้มีได้เฉพาะท่าเทียบเรือ ดังนี้

(ก) ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมงขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส

(ข) ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐ

(ค) ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา

ข้อ ๑๐ การวัดความสูงของอาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง

(๒) กรณีที่มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ ให้วัดจากระดับถนนสาธารณะ

(๓) กรณีที่มีห้องใต้ดินซึ่งค่าระดับเป็นลบ ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างตาม (๑) หรือระดับถนนสาธารณะตาม (๒) แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีที่พื้นดินเป็นเชิงลาด ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดที่ต่ำที่สุดของอาคารหลังนั้น

การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับตามวรรคหนึ่งขึ้นไปในแนวดิ่งถึงส่วนที่สูงสุดของอาคาร สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ ๑๑ ในพื้นที่บริเวณที่ ๖ ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องมืออวนล้อม อวนญี่ปุ่น อวนต้อนปลาทุกชนิด และลอบดักปลาทุกขนาดในพื้นที่แนวปะการัง กองหินในทะเล และแนวปะการังเทียม

(ข) เครื่องมือทำการประมงทุกชนิดที่ใช้ประกอบกับเรือกลทำการประมงหอยสองฝา

(ค) เครื่องมือทำการประมงทุกชนิดทำการประมงหอยสองฝา เว้นแต่เครื่องมือประเภทคราดหรือช้อนโดยวิธีการคราดหรือช้อนด้วยมือ หรือการจับหรือเก็บด้วยมือ

ความใน (๑) ไม่ใช้บังคับแก่การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ทำให้เกิดมลพิษ ขยะมูลฝอย สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมหรือเสียสภาพความเป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรชีวภาพทางทะเล เช่น ปะการัง หญ้าทะเล และสัตว์ทะเล

(๓) ทำการสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (Seismic Wave) เว้นแต่การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำ

หน้า ๘
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๔) ถมทะเลหรือที่ชายตลิ่งปากคลอง เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐ โดยต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้น เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาต ทั้งนี้ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้นด้วย

ข้อ ๑๒ ในพื้นที่บริเวณที่ ๗ ห้ามการกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของพื้นที่ป่าชายเลน เว้นแต่การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การฟื้นฟู การเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ โดยต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ ในพื้นที่บริเวณที่ ๘ ห้ามก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ล่าหรือกระทำการใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสัตว์หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้ป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพหรือเสียหาย เว้นแต่เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ เว้นแต่การทำเหมืองแร่หินปูน หรือเหมืองแร่ดินซีเมนต์ เฉพาะบริเวณที่อยู่ในรัศมี ๒ กิโลเมตรของขอบเขตพื้นที่โรงงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการผลิตปูนซีเมนต์ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

(๒) การขุด ตัก หรือดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย หรือลูกรัง ในลักษณะหรือบริเวณ ดังต่อไปนี้

(ก) เพื่อการค้า

(ข) ความลึกของบ่อจากระดับพื้นดินเกินกว่า ๓ เมตร

(ค) พื้นที่ปากบ่อเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ยกเว้นการขุดบ่อเพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค

(ง) บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕

(จ) บริเวณที่มีความลึกของบ่ออยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกน้อยกว่า ๒ เมตร

(ฉ) บริเวณในระยะ ๑๐๐ เมตร จากริมเขตทางสาธารณะ หรือริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(ช) เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศิลปกรรม

(ซ) บริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ที่ประกาศตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒

(๓) การทำนาเกลือสมุทร เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๒ และบริเวณที่ ๓

(๔) การขนส่งหรือลำเลียงวัตถุอันตรายโดยใช้ระบบท่อขนส่ง

หน้า ๙
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๕) การถม ปรับพื้นที่ หรือปิดกั้น ซึ่งทำให้พื้นที่พรุหรือแหล่งน้ำสาธารณะตื้นเขินหรือเปลี่ยนทิศทาง หรือทำให้น้ำในพื้นที่พรุหรือแหล่งน้ำนั้นไม่อาจไหลไปได้ตามปกติ เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือป้องกันน้ำท่วม

(๖) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการค้นหา เก็บ ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เว้นแต่กระทำเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ หรือเป็นการดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นของคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้น เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมศิลปากรก่อน

(๗) การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐานทางด้านกายภาพชีวภาพ หรือชีวกายภาพ ในพื้นที่สันทราย สันดอน หน้าผา ปากน้ำ เว้นแต่การกระทำของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง หรือเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ

(๘) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติของพื้นที่หาด เว้นแต่

(ก) การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการฟื้นฟูและรักษาสภาพตามธรรมชาติของหาด การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง การรักษาความปลอดภัยทางทะเลและชายหาด การติดตั้งป้ายเตือนของทางราชการ หรือการทำทุ่น โดยต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้น เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาต ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้นด้วย

(ข) การดำเนินการในที่ดินชายตลิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนที่ได้ขออนุญาตจากทางราชการ ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๙ ของจังหวัดนั้นด้วย

(๙) การกระทำใด ๆ ที่เปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในบริเวณที่ได้รับการประกาศเป็นบริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ที่ประกาศตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ เว้นแต่การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ด้านนันทนาการ การท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจ โดยไม่ทำลายสภาพธรรมชาติและสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

(๑๐) การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดแล้ว

(๑๑) ขับขี่ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด ยกเว้นเรือ

(๑๒) จับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อนำซากหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากมาไว้ในครอบครอง

หน้า ๑๐
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

ข้อ ๑๕ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะ โดยระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๖ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร และมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๒๙ ห้อง ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๗ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ก่อนการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการ ให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

(ก) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) กิจการที่นำบ้านพักอาศัย ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง ที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกัน ไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(ค) โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๕๙ เตียง

(ง) การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินที่มีจำนวนแปลงที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(จ) ท่าเทียบเรือสาธารณะสำหรับเรือประมงหรือเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว ที่มีพื้นที่รวมของท่าเทียบเรือตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ฉ) ท่าเทียบเรือสำราญกีฬาที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำ หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ช) สถานที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีปริมาณในการกำจัดไม่เกิน ๕๐ ตันต่อวัน

หน้า ๑๑
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(ซ) โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานความร้อนตั้งแต่ ๕ เมกกะวัตต์ แต่ไม่ถึง ๑๐ เมกกะวัตต์

(๒) การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ก) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่เกิน ๕๐ เมตร

(ข) กิจการที่นำบ้านพักอาศัยที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือห้องแถวตึกแถว หรือบ้านแถว ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป ที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(ค) สถานที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีปริมาณในการกำจัดเกิน ๕๐ ตันต่อวัน

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของอาคารโครงการหรือกิจการตามข้อ ๑๗ (๑) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) เฉพาะท่าเทียบเรือประมง เก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตามข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) คณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งที่ ๔ ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ ๑ (ราชบุรี) อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัด ประมงจังหวัด พลังงานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการบริการการอุตสาหกรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวนห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีเป็นเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หน้า ๑๒
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๒) คณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๔ ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ ๑ (ราชบุรี) อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัด ประมงจังหวัด พลังงานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการบริการการอุตสาหกรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวนห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีและผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เสนอรายชื่อกรรมการตาม (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี ต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๑๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตจังหวัดเพชรบุรีหรือเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานผลการติดตามตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมส่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) จัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณและพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๓) ให้ความเห็นชอบโครงการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ (๔)

(๔) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการส่งเสริม รักษา คุ้มครอง ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด

หน้า ๑๓
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๒๑ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ หากมีกฎหมายใดกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและเป็นมาตรการที่ไม่ต่ำกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือมีมาตรการที่ดีกว่าในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น

ข้อ ๒๒ ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศและข้อกำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๓ การกระทำ กิจกรรม หรือกิจการใดที่ต้องห้ามตามประกาศนี้ ถ้าได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ในการนี้ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายหรือประกาศนี้กำหนดไว้ด้วย โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขออนุญาตดำเนินการนั้นต่อไปภายหลังสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุหรือคำขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้อนุญาตตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

ข้อ ๒๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ตามข้อ ๔ ก่อนหรือในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้คงปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาตหรือที่ได้รับแจ้งไว้ แต่การขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งหรือการดำเนินการอื่นใดหลังจากวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ

หน้า ๑๔
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วแต่กรณี ตามประกาศนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นตามประกาศนี้

ข้อ ๒๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และมีระยะเวลาบังคับใช้ห้าปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑
พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม
อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓	ข้อกำหนดเพิ่มเติม
๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวด ทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้างอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๕) การลำเลียงหิน กรวด ทรายหรือดิน ด้วยระบบสายพานลำเลียง เว้นแต่การลำเลียง ซึ่งอยู่ในกระบวนการแต่งแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่	ได้	-	
๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผัก พืช หรือผลไม้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๒) การถนอมผัก พืช หรือผลไม้ โดยวิธีกวน ตากแห้ง ดอง หรือทำให้เยือกแข็งโดยฉับพลันหรือเหือดแห้ง	ได้	-	
๑๐	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจากแป้งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๑) การทำขนมปัง หรือขนมเค้ก	ได้	ได้	
	(๒) การทำขนมปังกรอบ หรือขนมอบแห้ง	ได้	ได้	
	(๓) การทำผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้ง เป็นเส้น เม็ด หรือชิ้น	ได้	ได้	
๑๒	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับชา กาแฟ โกโก้ ช็อกโกแลต หรือขนมหวานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๒) การคั่ว บด หรือป่นกาแฟ หรือการทำกาแฟผง	ได้	-	
	(๗) การเชื่อมหรือแช่อิ่มผลไม้ หรือเปลือกผลไม้ หรือการเคลือบผลไม้ หรือเปลือกผลไม้ด้วยน้ำตาล	ได้	-	
	(๘) การอบหรือคั่วถั่วหรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) หรือการเคลือบถั่วหรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) ด้วยน้ำตาล กาแฟ โกโก้ หรือช็อกโกแลต	ได้	-	
	(๑๐) การทำลูกกวาดหรือทอฟฟี่	ได้	-	
	(๑๑) การทำไอศกรีม	ได้	-	
๑๔	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำน้ำแข็ง หรือตัด ซอย บด หรือย่อยน้ำแข็ง	ได้	ได้	
๑๙	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับมอลต์หรือเบียร์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๒) การทำเบียร์	-	ได้	
๒๐	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำดื่ม เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม หรือน้ำแร่ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๑) การทำน้ำดื่ม	ได้	ได้	
	(๔) การทำน้ำแร่	ได้	ได้	

๒

ลำดับที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓	ข้อกำหนดเพิ่มเติม
๒๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ซึ่งมิใช่รองเท้า อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การตัดหรือเย็บเครื่องนุ่งห่ม เข็มขัด ผ้าเช็ดหน้า เนกไท หูกระต่าย ปลอกแขน ถุงมือ ถุงเท้า จากผ้า หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือวัสดุอื่น (๒) การทำหมวก	 ได้ ได้	 ได้ ได้	
๔๑	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการพิมพ์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การพิมพ์ การทำแฟ้มเก็บเอกสาร การเย็บเล่ม ทำปก หรือตบแต่งสิ่งพิมพ์	 ได้	 ได้	
๕๕	โรงงานผลิตภัณฑ์ เครื่องกระเบื้องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผา หรือเครื่องดินเผา และรวมถึงการเตรียมวัสดุเพื่อการดังกล่าว	ได้	ได้	
๕๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต ผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสม ผลิตภัณฑ์ยิปซัม หรือผลิตภัณฑ์ปูนปลาสเตอร์	 ได้	 ได้	
๖๒	โรงงานผลิต ตบแต่ง ดัดแปลง หรือซ่อมแซม เครื่องเรือน หรือเครื่องตบแต่งภายในอาคารที่ทำจากโลหะหรือโลหะเป็นส่วนใหญ่ และรวมถึงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของเครื่องเรือน หรือเครื่องตบแต่งดังกล่าว	ได้	ได้	ไม่มีการชุบหรือหลอมหล่อโลหะ
๖๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะสำหรับใช้ในการก่อสร้าง หรือติดตั้งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๒) การทำส่วนประกอบสำหรับใช้ในการก่อสร้างอาคาร (๓) การทำส่วนประกอบสำหรับใช้ในการต่อเรือ (๕) การทำส่วนประกอบสำหรับใช้กับระบบเครื่องปรับอากาศ	 ได้ ได้ ได้	 ได้ ได้ ได้	ไม่มีการชุบหรือหลอมหล่อโลหะ
๗๐	โรงงานผลิต ประกอบ ดัดแปลง หรือซ่อมแซมเครื่องสูบน้ำ เครื่องอัดอากาศหรือก๊าซ เครื่องเป่าลม เครื่องปรับหรือถ่ายเทอากาศ เครื่องโปรยน้ำดับไฟ ตู้เย็นหรือเครื่องประกอบตู้เย็น เครื่องขายสินค้าอัตโนมัติ เครื่องล้าง ซัก ซักแห้ง หรือรีดผ้า เครื่องเย็บ เครื่องส่งกำลังกล เครื่องยก ปั้นจั่น ลิฟต์ บันไดเลื่อน รถบรรทุก รถแทรกเตอร์ รถพ่วงสำหรับใช้ในการอุตสาหกรรม รถยกซ้อนของ (Stackers) เตาไฟหรือเตาอบสำหรับใช้ในการอุตสาหกรรม หรือสำหรับใช้ในบ้าน แต่ผลิตภัณฑ์นั้นต้องไม่ใช้พลังงานไฟฟ้า และรวมถึงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว	ได้	ได้	
๗๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การสร้าง ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ	 ได้	 ได้	ไม่มีการชุบหรือหลอมหล่อโลหะ

๓

ลำดับที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓	ข้อกำหนดเพิ่มเติม
๘๐	โรงงานผลิต ประกอบ ดัดแปลง หรือซ่อมแซมล้อเลื่อนที่ขับเคลื่อนด้วยแรงคน หรือสัตว์ ซึ่งมิใช่จักรยานและรวมถึงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว	ได้	ได้	ไม่มีการชุบหรือหลอมหล่อโลหะ
๘๔	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเพชร พลอย ทอง เงิน นาก หรืออัญมณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๑) การทำเครื่องประดับโดยใช้เพชร พลอย ไข่มุก ทองคำ ทองขาว เงิน นาก หรืออัญมณี	ได้	ได้	
	(๒) การทำเครื่องใช้ด้วยทองคำ ทองขาว เงิน นาก หรือกะไหล่ทอง หรือโลหะที่มีค่า	ได้	ได้	
๘๗	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องเล่น เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่มิได้ระบุไว้ในลำดับอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๔) การทำร่ม ไม้ถือ ขนนก ดอกไม้เทียม ชิป กระดุม ไม้กวาด แปรง ตะเกียง โป๊ะตะเกียงหรือไฟฟ้า กล้องสูบยาหรือกล้องบุหรี่ ก้นกรองบุหรี่ หรือไฟแช็ก	ได้	ได้	
	(๕) การทำป้าย ตรา เครื่องหมาย ป้ายติดของ หรือเครื่องโฆษณาสินค้า ตราโลหะหรือยางแม่พิมพ์ลายฉลุ (Stencils)	ได้	ได้	
๘๘	โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๑) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบนหลังคา ดาดฟ้า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดบนอาคารซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้โดยมีขนาดกำลังการผลิตติดตั้งสูงสุดรวมกันของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์	-	ได้	
	(๒) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานความร้อน	-	ได้	
	(๓) การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ ยกเว้นการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานน้ำจากเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดกำลังการผลิตไม่เกิน ๑๕ เมกะวัตต์ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานน้ำแบบสูบกลับ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานน้ำท้ายเขื่อน การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานน้ำจากฝายและการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากคลองส่งน้ำ	-	ได้	
๙๐	โรงงานจัดหาน้ำ ทำน้ำให้บริสุทธิ์ ทำน้ำประปา หรือจำหน่ายน้ำไปยังอาคารหรือโรงงานอุตสาหกรรม	-	ได้	
๙๑	โรงงานบรรจุสินค้าในภาชนะโดยไม่มีการผลิตอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			
	(๑) การบรรจุสินค้าทั่วไป	ได้	ได้	
๙๒	โรงงานห้องเย็น	ได้	ได้	ไม่มีการแกะ ล้าง หรือแปรสภาพวัตถุดิบ
๙๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ รถพ่วง จักรยานสามล้อ จักรยานสองล้อ หรือส่วนประกอบของยานดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้			

๔

ลำดับที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓	ข้อกำหนดเพิ่มเติม
	(๑) การซ่อมแซมยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์หรือส่วนประกอบของยานดังกล่าว (๒) การซ่อมแซมรถพ่วง จักรยานสามล้อ จักรยานสองล้อ หรือส่วนประกอบของยานดังกล่าว	- -	ได้ ได้	
๙๗	โรงงานซ่อมผลิตภัณฑ์ที่มิได้ระบุการซ่อมไว้ในลำดับใด	ได้	-	
๙๘	โรงงานซักรีด ซักแห้ง ซักฟอก รีด อัด หรือย้อมผ้า เครื่องนุ่งห่ม พรม หรือขนสัตว์	ได้	ได้	
๑๐๑	โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม (Central Waste Treatment Plant)	-	ได้	

ข้อกำหนดท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม
อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการที่จะต้องดำเนินการก่อนการก่อสร้าง

(ก) พิจารณาออกแบบให้มีอัตราส่วนของพื้นที่สีเขียวร้อยละ ๕๐ ของแปลงที่ดินสำหรับการก่อสร้างใหม่ในพื้นที่ใหม่ที่ยังไม่เคยมีการใช้ประโยชน์ และร้อยละ ๓๐ ของแปลงที่ดินสำหรับการก่อสร้างใหม่ในพื้นที่เดิมที่เคยมีการใช้ประโยชน์ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แผนปฏิบัติการเชิงนโยบายด้านการจัดการพื้นที่สีเขียวชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

(ข) พิจารณาออกแบบและวางผังอาคารให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมบริเวณพื้นที่และโดยรอบ โดยต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับชุมชนบริเวณใกล้เคียง

(๒) มาตรการระหว่างการก่อสร้าง

(ก) ด้านคุณภาพน้ำและการระบายน้ำ

๑) จัดให้มีระบบระบายน้ำ โดยจัดทำรางระบายน้ำ (Gutter) และบ่อตกตะกอนดินขนาดเพียงพอที่จะรองรับน้ำฝนในพื้นที่ก่อนระบายออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และดูแล บำรุงรักษา และขุดลอกตะกอนดิน เพื่อให้ระบบระบายน้ำอยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

๒) จัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ โดยมีจำนวนห้องส้วมอย่างน้อยคนงาน ๒๐ คนต่อ ๑ ห้อง

๓) จัดให้มีการบำบัดน้ำเสียจากห้องส้วมและน้ำใช้ในพื้นที่ก่อสร้าง โดยอาจจัดเป็นบ่อเกรอะ-บ่อซึม และเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ ต้องจัดการบ่อเกรอะ-บ่อซึมดังกล่าวให้ถูกสุขลักษณะ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ข) ด้านขยะมูลฝอย

๑) จัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่มีขนาดที่เหมาะสม และจำนวนเพียงพอเพื่อรองรับขยะมูลฝอยจากคนงานและควบคุมให้คนงานทิ้งขยะมูลฝอยในภาชนะรองรับที่จัดเตรียมไว้อย่างเคร่งครัด และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมไว้ไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒) เศษวัสดุจากการก่อสร้างต้องแยกเก็บและรวบรวมไว้เป็นสัดส่วนในพื้นที่ที่เหมาะสม และจัดให้มีระบบคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก เช่น เศษคอนกรีต เศษเหล็กและถุงปูนซีเมนต์ เป็นต้น และหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จต้องจัดการเก็บขนเศษวัสดุก่อสร้างออกจากบริเวณพื้นที่ไปกำจัดให้เรียบร้อย โดยไม่นำเศษวัสดุก่อสร้างไปทิ้งในพื้นที่สาธารณะหรือสถานที่ที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้พักอาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ๆ

(ค) ด้านกายภาพของพื้นที่

๑) กรณีที่มีการเปิดหน้าดินหรือการปรับหน้าดิน ต้องมีการบดอัดชั้นดินให้แน่น โดยมีความราบเรียบและสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดินโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

๒) ต้องมีการเก็บกวาดทำความสะอาดพื้นที่จากการร่วงหล่นของเศษหินและดิน

๓) ติดป้ายประกาศบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง รวมทั้งระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือสถานที่ที่สามารถติดต่อได้ของเจ้าของโครงการ เพื่อรับข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้ที่อยู่ข้างเคียง

(ง) ด้านคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน

๑) ใช้ผ้าใบกั้นรอบตัวอาคาร โดยยึดติดกับนั่งร้านรอบอาคารผ้าใบและนั่งร้าน ต้องมีความสูงเท่ากับความสูงของอาคารขณะก่อสร้างตลอดแนวอาคาร และต้องรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดการก่อสร้าง เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและเศษวัสดุก่อสร้างร่วงหล่นและลดความดังของเสียง

๒) จัดให้มีปล่องชั่วคราวสำหรับทิ้งเศษวัสดุก่อสร้าง และป้องกันฝุ่นละออง ที่เกิดจากการก่อสร้างและการทิ้งเศษวัสดุต่าง ๆ

๓) ในการบรรทุกวัสดุก่อสร้าง ต้องจัดให้มีวัสดุปิดคลุมท้ายรถให้มิดชิด เพื่อป้องกันการปลิวฟุ้งหรือร่วงหล่นของวัสดุ และกำหนดน้ำหนักและความเร็วของรถบรรทุกที่ใช้ขนส่งวัสดุก่อสร้างให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

๔) ทำการฉีดพรมน้ำบริเวณพื้นที่ก่อสร้างและกองวัสดุพวกหินและทราย เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง

๕) บริเวณปากทางเข้า-ออก ต้องปิดทึบตลอดเวลา โดยเปิดเฉพาะเมื่อมีรถเข้า - ออก และต้องรักษาพื้นผิวให้สะอาดปราศจากเศษหิน ดิน ทราย หรือฝุ่น ตกค้างจนการก่อสร้างแล้วเสร็จ

๖) กำหนดช่วงเวลาการก่อสร้างที่ก่อให้เกิดเสียงดังในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ นาฬิกา เท่านั้น แต่หากมีกิจกรรมการก่อสร้างที่ต่อเนื่องและเกินช่วงเวลาดังกล่าว ต้องแจ้งผู้ที่อยู่ข้างเคียงให้ทราบล่วงหน้า

๗) ตรวจสอบและบำรุงเครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้างให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ เพื่อลดการเกิดเขม่า ควันดำ และเสียงดัง ตลอดจนเลือกใช้เครื่องจักร เครื่องยนต์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ชนิดที่มีเสียงเบา และวางผังเครื่องยนต์ที่มีเสียงดังให้ห่างไกลจากอาคารที่พักอาศัยที่อยู่ใกล้เคียง

(จ) ด้านการคมนาคมขนส่ง

๑) รถบรรทุกที่ขนส่งวัสดุก่อสร้างจะต้องไม่บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดที่กฎหมายกำหนด

๒) ไม่ขนส่งวัสดุก่อสร้างในชั่วโมงเร่งด่วน เพื่อป้องกันความแออัดของการจราจร และไม่ให้มีการจอดรถเพื่อขนส่งวัสดุก่อสร้างบนถนนที่จะทำให้เกิดการกีดขวางการจราจรได้ ทั้งนี้ ควรจัดให้มีพื้นที่จอดรถสำหรับขนส่งวัสดุก่อสร้างภายในพื้นที่โครงการ

๓) จัดระบบการจราจรภายในพื้นที่ก่อสร้างและบริเวณทางเข้า - ออก ให้มีความสะดวกและปลอดภัย โดยติดตั้งป้ายสัญญาณหรือจัดให้มีพนักงานอำนวยความสะดวก

(ฉ) ด้านอัคคีภัย

จัดให้มีถังดับเพลิงเคมีอย่างเพียงพอ เพื่อเตรียมความพร้อมกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้ และมีการตรวจสอบระบบป้องกันและเตือนอัคคีภัยให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ

(ช) ด้านสังคม

๑) กำหนดให้ผู้รับจ้างก่อสร้างควบคุมคนงานไม่ให้ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนหรือชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง โดยออกกฎระเบียบควบคุมอย่างเคร่งครัด พร้อมกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน

๒) ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณด้านหน้าพื้นที่บ้านพักคนงาน โดยระบุชื่อบริษัทผู้รับจ้างก่อสร้าง ชื่อผู้รับจ้างก่อสร้าง/ผู้ควบคุมงาน พร้อมเบอร์โทรศัพท์ติดต่อ เพื่อให้ผู้พักอาศัยที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่บ้านพักคนงานได้รับทราบข้อมูล และสามารถติดต่อกับผู้รับจ้างก่อสร้าง/ผู้ควบคุมงานได้โดยตรง ในกรณีได้รับความเดือดร้อนจากบ้านพักคนงาน

๓) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพื้นที่โครงการตลอด ๒๔ ชั่วโมง

(ซ) ด้านสุนทรียภาพและทัศนียภาพ

๑) กำกับดูแลการก่อสร้างให้เป็นไปตามรูปแบบลักษณะอาคารและแบบภูมิสถาปัตย์ที่ออกแบบไว้ ดูแลและจัดระเบียบบริเวณพื้นที่ก่อสร้างและจัดการเศษวัสดุจากการก่อสร้างให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

๒) จัดทำรั้วหรือกำแพงล้อมรอบบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง โดยใช้รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงอย่างน้อย ๒ เมตร

(ฌ) ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นไปตามข้อกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน

(๓) มาตรการในระหว่างประกอบกิจการ

(ก) ด้านคุณภาพน้ำและการระบายน้ำ

๑) กรณีไม่อยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน

ก) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถรองรับน้ำเสียได้เพียงพอและต้องมีประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสีย โดยคุณภาพน้ำทิ้งต้องได้ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและมีวิศวกรรับรอง

ข) จัดให้มีบ่อพักน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

๒) กรณีอยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน

ก) การนำน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน ต้องได้รับเอกสารรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานเจ้าของระบบบำบัดน้ำเสียรวม

ข) จัดให้มีบ่อดักไขมันที่มีประสิทธิภาพก่อนระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน

ค) จัดให้มีการสูบตะกอนจากบ่อดักไขมันไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอและนำไปกำจัดโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะและถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓) จัดให้มีการบำรุงรักษาระบบระบายน้ำ เช่น ตะแกรงดักขยะ ท่อระบายน้ำ และบ่อหน่วงน้ำ รวมทั้งเครื่องสูบน้ำและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพดีอยู่เสมอ

(ข) ด้านขยะมูลฝอย

๑) จัดให้มีมาตรการลดปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยของโครงการ เช่น การอบรมหรือประชาสัมพันธ์

๒) จัดให้มีที่พักขยะมูลฝอยรวมที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันกลิ่นและแมลงรบกวน โดยมีขนาดที่สามารถรองรับขยะมูลฝอยของโครงการได้ไม่น้อยกว่า ๓ วัน และมีการจัดเก็บขยะมูลฝอย การขนถ่าย และการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล ทั้งนี้ ต้องประสานงานการจัดเก็บขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถเก็บขยะมูลฝอยได้อย่างสม่ำเสมอไม่มีการตกค้าง

๓) จัดให้มีการทำความสะอาดที่พักขยะมูลฝอยเปียก อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง โดยน้ำเสียที่เกิดจากการทำความสะอาดที่พักขยะมูลฝอยต้องผ่านระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรการ (๓) (ก)

(ค) ด้านกายภาพของพื้นที่

จัดให้มีการปลูกไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้คลุมดิน โดยเฉพาะบริเวณแนวเขตที่ดินเพื่อช่วยยึดหน้าดิน

(ง) ด้านการคมนาคมขนส่ง

๑) จัดให้มีที่จอดรถอย่างเพียงพออย่างน้อยตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการกอสรางอาคาร พ.ศ. ๒๔๗๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒) ติดตั้งป้ายชื่อโครงการและป้ายทางเข้า - ออก พร้อมไฟฟ้าส่องสว่างให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนในเวลากลางคืน และจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยจัดการจราจรและจัดระเบียบการจอดรถ เพื่อให้เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและเป็นระเบียบไม่กีดขวางการจราจร

(จ) ด้านอัคคีภัย

๑) จัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัยและเตือนอัคคีภัย บันได และช่องทางหนีไฟให้เป็นไปตามกฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเป็นอย่างน้อยและตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยภายในอาคารเป็นประจำทุกปี

๒) จัดทำแผนปฏิบัติการกรณีเกิดเพลิงไหม้ ซึ่งแสดงรายละเอียดวิธีการเข้าดับเพลิงและการอพยพผู้พักอาศัยไปยังที่ปลอดภัย และจัดให้มีการติดตั้งแบบแปลนแผนผังตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่าง ๆ และป้ายบอกตำแหน่งที่ชัดเจนในแต่ละชั้นของอาคาร

๓) กำหนดให้มีแผนและจัดซ้อมอพยพหนีไฟเป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๒ ปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียและน้ำทิ้ง เฉพาะกรณีโครงการที่มิได้อยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน

(ก) ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำก่อนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย โดยมีดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ pH BOD SS TKN Oil and Grease และ Fecal Coliform Bacteria ทั้งนี้ หากมีระบบบำบัดน้ำเสียแยกแต่ละอาคาร ให้ตรวจวัดคุณภาพน้ำเข้าและออกจากระบบบำบัดน้ำเสียแบบสุ่ม

(ข) ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำหลังผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว โดยมีดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ pH BOD SS TKN Oil and Grease ไนเตรต และ Fecal Coliform Bacteria และในการเก็บตัวอย่างคุณภาพน้ำหลังออกจากระบบบำบัดน้ำเสีย ให้เก็บตัวอย่างที่บ่อพักสุดท้ายก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๒) มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใช้ เฉพาะกรณีโครงการที่มิได้ใช้น้ำประปาให้ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำใช้ โดยดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ ความขุ่น pH TS SS TDS Total Hardness Free Chlorine และ Fecal Coliform Bacteria

๕

ข้อ ๓ จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสนอสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี ตามแบบ ทสจ.พบ. ๑ หรือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแบบ ทสจ.ปข. ๑ ทุก ๖ เดือน ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้จัดทำตารางเปรียบเทียบมาตรการที่กำหนดและการปฏิบัติตามมาตรการตามความเป็นจริง แสดงพร้อมภาพถ่ายมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม ประกอบการพิจารณาทุกข้อของมาตรการและจัดทำการบันทึกผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

(๒) ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต้องแสดงจุดเก็บตัวอย่างคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปภาพและแผนที่ประกอบ พร้อมทั้งแสดงพารามิเตอร์ในการตรวจวัดและมาตรฐานเปรียบเทียบ โดยเปรียบเทียบผลการตรวจวัดและมาตรฐานในรูปแบบกราฟ ตาราง หรือลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถแสดงการเปรียบเทียบผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

หมายเหตุ การก่อสร้างตามข้อกำหนดนี้ ให้หมายความรวมถึงการดัดแปลงหรือการเปลี่ยนการใช้อาคารด้วย

แบบ ทสจ.ข

รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ .....

๒. สถานที่ตั้ง .....

๓. ชื่อเจ้าของโครงการ .....

๔. จัดทำโดย .....

๕.รายละเอียดโครงการ

๕.๑ ลักษณะ/ประเภทโครงการ .....

.....

.....

๕.๒ พื้นที่โครงการ .....

.....

๕.๓ กิจกรรมในโครงการ

- การบำบัดน้ำเสีย .....

.....

.....

- การระบายน้ำ .....

.....

.....

- การจัดการขยะมูลฝอย .....

.....

.....

ตารางที่ ๑ แบบรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

โครงการ .....

เงื่อนไขตามมาตรการ	ผลการปฏิบัติตามมาตรการ	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข
มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๑. ... ๒. ... ๓. ...		

ตารางที่ ๒ แบบบันทึกผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้ง

ชื่อโครงการ .....
ตั้งอยู่ที่ .....
ครั้งที่.....ประจำปี พ.ศ.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่เก็บตัวอย่าง .....

ตำแหน่งตรวจวัด	พารามิเตอร์ที่ตรวจวัด		
มาตรฐาน*			

หมายเหตุ * ให้ใช้มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

แบบ ทสจ.ปข. ๑

รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ .....

๒. สถานที่ตั้ง .....

๓. ชื่อเจ้าของโครงการ .....

๔. จัดทำโดย .....

๕.รายละเอียดโครงการ

๕.๑ ลักษณะ/ประเภทโครงการ .....

.....

.....

๕.๒ พื้นที่โครงการ .....

.....

๕.๓ กิจกรรมในโครงการ

- การบำบัดน้ำเสีย .....

.....

.....

- การระบายน้ำ .....

.....

.....

- การจัดการขยะมูลฝอย .....

.....

.....

ตารางที่ ๑ แบบรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

โครงการ .....

เงื่อนไขตามมาตรการ	ผลการปฏิบัติตามมาตรการ	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข
มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๑. ... ๒. ... ๓. ...		

ตารางที่ ๒ แบบบันทึกผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้ง

ชื่อโครงการ .....
ตั้งอยู่ที่ .....
ครั้งที่.....ประจำปี พ.ศ.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่เก็บตัวอย่าง .....

ตำแหน่งตรวจวัด	พารามิเตอร์ที่ตรวจวัด		
มาตรฐาน*			

หมายเหตุ * ให้ใช้มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

แผนที่ท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2561

มาตราส่วน 1:200,000

0 5 10 20 กิโลเมตร

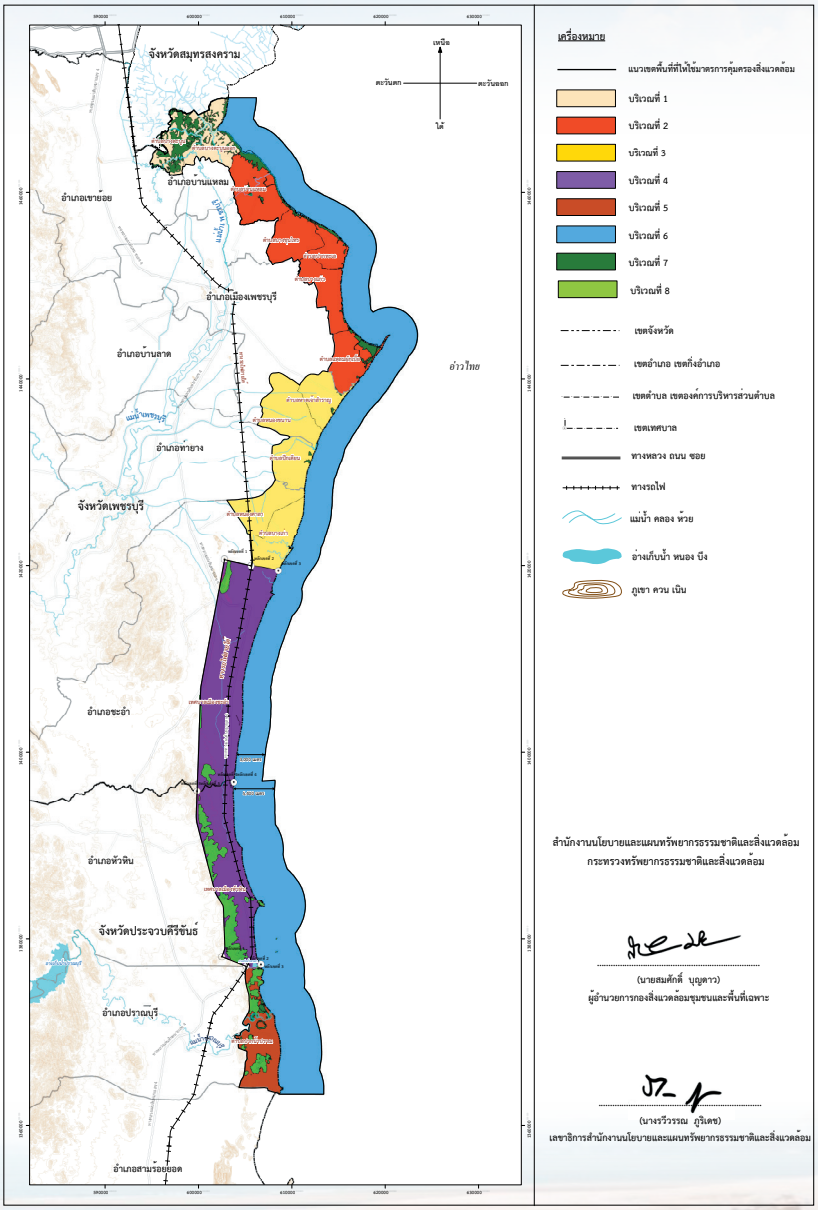

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(นายสมศักดิ์ บุญดาว)
ผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ

(นางรวีวรรณ ภูริเดช)
เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้า ๒๙
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนและประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

หน้า ๓๐
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็น “รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” ทุกแห่ง

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เขตอนุรักษ์” และคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

““หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๔ การทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของหมวด ๓ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๔
การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๖ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้มีการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาเรียกว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หน้า ๓๑
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

"อนุญาต" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

"ผู้ดำเนินการ" หมายความว่า เจ้าของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์ส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และผู้จัดสรรที่ดินหรือคณะกรรมการหมู่บ้านจัดสรรของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรสำหรับสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้คำนึงถึงผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการก็ได้ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหาย

หน้า ๓๒
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด เป็นการเพิ่มเติมจากที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองด้วย

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาทบทวนประกาศตามวรรคหนึ่งทุกรอบระยะเวลาห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นจะดำเนินการให้เร็วกว่านั้นก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นจัดทำและเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ด้วยโดยอนุโลม

หน้า ๓๓
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัย ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินกระบวนการหรือขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนที่จะเป็นผู้รับงานนั้นไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ก็ได้

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไว้จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นมิได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมีเอกสารไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

หน้า ๓๔
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

แจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น

ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคห้า รายงานผลการปฏิบัติงานและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

หน้า ๓๕
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑/๑ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทาง รายละเอียด ประเด็นหรือหัวข้อที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

เมื่อผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอตามวรรคสาม ให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด

หน้า ๓๖
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

มาตรา ๕๑/๒ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นได้ โดยต้องกระทำต่อหน้าหรือด้วยความยินยอมของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต

มาตรา ๕๑/๓ เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๕๑/๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำมาตรการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในวรรคหนึ่งที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำตามมาตรา ๕๑/๕ ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๕๑/๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑/๕ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

หน้า ๓๗
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตรวบรวมรายงานที่ได้รับตามวรรคหนึ่งส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตท้องที่นั้น หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับรายงาน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานตามวรรคสองและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดหลีกเลี่ยงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑/๓ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง และให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต แล้วแต่กรณี แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

มาตรา ๕๑/๖ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โครงการหรือกิจการ หรือการดำเนินการที่จะดำเนินการนั้นจะต้องไม่มีการดัดแปลง ขยาย ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือ

หน้า ๓๘
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

เปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้นจากที่ระบุในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือจะต้องไม่เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง และผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องทบทวนมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นหรือได้รับความเห็นชอบ เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๗ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันใดได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสองจะต้องไม่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณีและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลตามวรรคสองเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาได้จะต้องเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือมีความยุ่งยากซับซ้อนหรือมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด”

หน้า ๓๙
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๑) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๑/๑ และมาตรา ๑๐๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

"มาตรา ๑๐๑/๑ ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินการในโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐๑/๒ ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๕๑/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๐/๑ และมาตรา ๑๑๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

"มาตรา ๑๑๐/๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

หน้า ๔๐
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๐/๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิก ๑. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน ๒. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๒. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท”
การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม		

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๗. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

“๗. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต”

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

หน้า ๔๑
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

มาตรา ๑๓ บรรดารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ให้ความเห็นชอบ หรือถือได้ว่าให้ความเห็นชอบ หรือที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ให้ความเห็นแล้ว สามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ โครงการหรือกิจการที่ได้รับความยินยอมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โครงการหรือกิจการนั้นสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องปฏิบัติตามมาตรการที่ได้แสดงความยินยอมนำไปปฏิบัติและส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๖ บรรดาคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้

หน้า ๔๒
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การใดที่ได้ดำเนินการไปตามขั้นตอนโดยชอบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ให้ถือว่าดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หน้า ๔๓
เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ให้เป็นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นการไม่สอดคล้องกับมาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้มีการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามกฎหมาย ประกอบกับกระบวนการและขั้นตอนการจัดทำ การเสนอและการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ได้ใช้บังคับเป็นเวลานานแล้ว และในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้มีมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับและได้รับความเชื่อมั่นจากทุกภาคส่วนในการดำรงไว้ซึ่งการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้